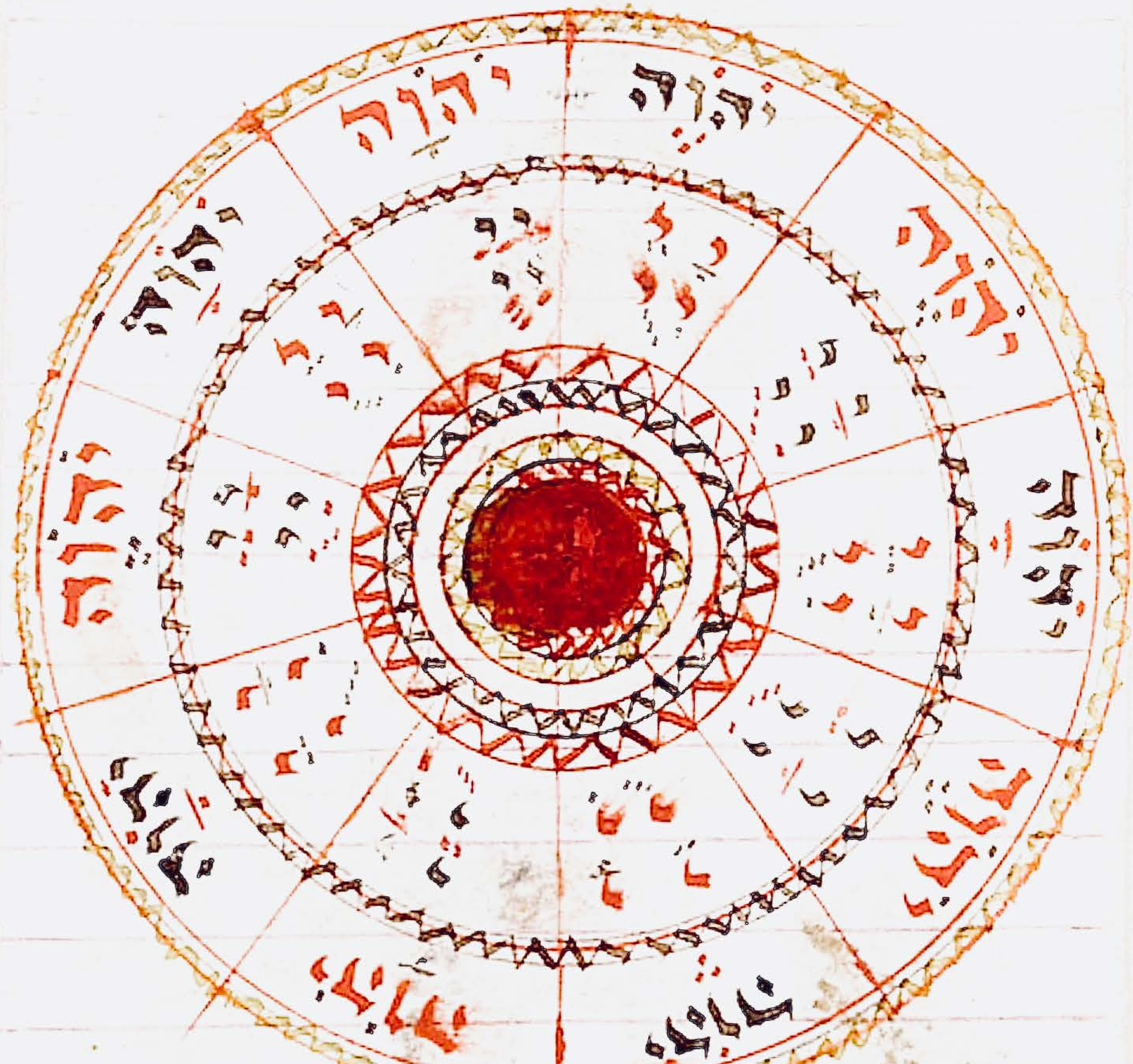
הכון לקראת אלהיך ישראל

ספר

אור השכל

וזו היא צורת רוחותיו ונקודם

צורת הזכרת אלף עם יוד

פנים ואחור

	אי	אי	אי	אי	אי
יא		יא	יא	יא	יא
	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
אי		אי	אי	אי	אי
	אי	אי	אי	אי	אי
[illegible]		יא	יא	יא	יא
	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
אי		אי	אי	אי	אי
	אי	אי	אי	אי	אי
יא		יא	יא	יא	יא

צורות הזכרת אלה עם הא

פנים ואחור

אה הא	אה הא	אה הא	אה הא	אה הא	הא
הא אה	הא אה	הא אה	הא אה	הא אה	אה
אה הא	אה הא	אה הא	אה הא	אה הא	הא
הא אה	הא אה	הא אה	הא אה	הא אה	אה
אה הא	אה הא	אה הא	אה הא	אה הא	הא

צורת הזכרת אלף עב וו

פנים ואחור

וא	או וא	או וא	או וא	או וא	או וא
או	וא או	וא או	וא או	וא או	וא או
וא	או וא	או וא	או וא	או וא	או וא
או	וא או	וא או	וא או	וא או	וא או
וא	או וא	או וא	או וא	או וא	או וא

צורת הספירה אלף עם הא

פנים ואחור

הא	אה	אה הא	אה הא	אה הא	אה הא
אה	הא	הא אה	הא אה	הא אה	הא אה
הא	אה	אה הא	אה הא	אה הא	אה הא
אה	הא	הא אה	הא אה	הא אה	הא אה
הא	אה	אה הא	אה הא	אה הא	אה הא

קרא ספר מענג הנשמות :
ספר מוספר מעדן הנפשות :

באר חיים נפוחים בנשימות :
פתור פתרון מליצות דרושות :

אסור יצר והתר ציר חלומות :
רדוף חכמות באור השכל
לחושות :
רשום שם נקבו פניו נשמות :
פני אחר קרא פנים חדשות :

קחה שפע ותחיה אחרי מות :
סתום וחתום דבר שלש קדושות :

ספר אור השכל :

[illegible] המחשבה הראשית
קורה מאד מהשיג
הענינים האלוהיים—
הנעלמים מעינ' בשר והשפע האלהי מכריח וחוק
יותר וחוק גדול מאד לגלות ענין סודותיו התחייב
על זה כל איש ואיש ממין האדם שלמד והתחכם
ונכחו להמשך אחר דרכיו וכפי מה שרחקו השפע
היותר הנזכר רחקו מחשבתו להשפיע משלמותו
על זולתו וכפי מה שקצר שכלו יהי קוצר שפעו כש
כשישוח וכפי מה שרחב והתפשט שכלו יהיה רוחב
שפעו כשיעורו כלומ' כרצונו להשפיע על זולתו
ישפיע כפי הנמצא אתו מרבוי מדע ומיתרון חכמה
אם מעט ימצא אתו לא יתכן שישפיע רב ואם
רב ימצא אתו לא יתכן שישפיע מעט ואם לא
ימצא אתו דבר מהשפע לא יתכן שישפיע ממנו
דבר כי איך יתן אדם לזולתו אשר לא נמצא אתו
ככר רמזו חכמי העולם ענין השפע הנזכר העליון
ענין שפע הממון כלומ' שיש ביד מי שהרבה לו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... ה[illegible] [illegible] ...

[illegible] ...

[illegible] ...

ספר שמו בל הזמן״

[illegible] ...

[illegible] ...

החלק הראשון. כולל חמש אותיות והם אבגדה. ואותם כוללים חמשה חלקים מסומנים באותיות אבגדה ובהם נכללו חמשה עניינים. הא׳ אשר סימנו א׳ נכלל עניין [illegible]. השני אשר סימנו ב׳ נכלל [illegible] [illegible] הג׳ אשר סימנו ג׳ נכלל [illegible] הד׳ אשר סימנו ד׳ נכלל [illegible] הה׳ אשר סימנו ה׳ נכלל עניין הספר [illegible] ולזה נקרא שם זה החלק הראשון כולל [illegible]״

החלק השני. כולל חמש אותיות והם וזחטי. ואותם כוללים חמשה חלקים מסומנים באותיות וזחטי ובהם נכללו חמשה עניינים. הא׳ אשר סימנו ו׳ נכלל עניין [illegible]. והשני אשר סימנו ז׳ נכלל [illegible] והשלישי אשר סימנו ח׳ נכלל [illegible] הד׳ אשר סימנו ט׳ נכלל [illegible] וה׳ אשר סימנו י׳ נכלל הספר [illegible] ולזה נקרא שם זה החלק השני כולל [illegible]״

החלק השלישי. כולל שתי אותיות והם כל ואותם כוללים שני חלקים מסומנים באותיות כל. ובהם נכללו שני עניינים. האחד אשר סימנו כ׳ נכלל סתרי הלשונות. והשני אשר סימנו ל׳ נכלל סוד הלשון [illegible] ולזה נקרא שם זה החלק השלישי כולל סוד לשון הקדש״

החלק הרביעי. כולל חמש אותיות והם מנסעף. ואותם כוללים חמשה עניינים מסומנים באותיות [illegible] ובהם נכללו חמשה עניינים. הא׳ אשר סימנו מ׳ נכלל עניין [illegible]. והב׳ אשר סימנו נ׳ נכלל [illegible] והג׳ אשר סימנו ס׳ נכלל [illegible] הד׳ אשר סימנו ע׳ נכלל [illegible] וה׳ אשר סימנו ף׳ נכלל [illegible] ולזה נקרא שם זה החלק הרביעי סוד אותיות התורה״

החלק החמישי. כולל שלש אותיות צקר. ואותם כוללים שלשה חלקים מסומנים באותיות צקר ובהם נכללו שלשה עניינים. הראשון אשר סימנו צ׳ נכלל סוד השמות. והשני אשר סימנו ק׳ נכלל עניין [illegible] והשלישי אשר סימנו ר׳ נכלל [illegible] ולזה נקרא שם זה החלק החמישי [illegible]״

החלק הששי. כולל שתי אותיות והם שת. ואותם כוללים שני חלקים מסומנים באותיות שת. ובהם נכללו שני עניינים. האחד אשר סימנו ש׳ נכלל אותיות השם המיוחד. והשני אשר סימנו ת׳ נכלל עניין [illegible] ולזה נקרא שם זה החלק הששי [illegible]

החלק השביעי. כולל ארבע אותיות והם [illegible]. ואותם כוללים ארבעה חלקים מסומנים באותיות [illegible] ובהם נכללו ארבעה עניינים. הא׳ אשר סימנו [illegible] נכלל עניין האותיות. השני אשר סימנו [illegible] נכלל [illegible] השלישי אשר סימנו [illegible] נכלל [illegible] הרביעי אשר סימנו [illegible] נכלל [illegible] ולזה נקרא שם זה החלק השביעי [illegible] האותיות״

החלק השמיני. כולל שלש אותיות והם [illegible]. ואותם כוללים שלשה חלקים מסומנים באותיות [illegible] ובהם נכללו שלשה עניינים. האחד אשר סימנו [illegible] נכלל סוד [illegible] השני אשר סימנו [illegible] נכלל [illegible] והשלישי אשר סימנו [illegible] נכלל עניין [illegible] ולכן נקרא שם זה החלק השמיני כולל סוד [illegible]״

החלק התשיעי. כולל ארבע אותיות והם [illegible]. ואותם כוללים ארבעה חלקים מסומנים באותיות [illegible] ובהם נכללו ארבעה עניינים. האחד אשר סימנו [illegible] נכלל [illegible]. והשני אשר סימנו [illegible] נכלל [illegible] והשלישי אשר סימנו [illegible] נכלל [illegible] והד׳ אשר סימנו [illegible] נכלל [illegible] ונקרא שם זה החלק התשיעי כולל [illegible]״

החלק העשירי. כולל חמש אותיות והם [illegible]. ואותם כוללים חמשה חלקים מסומנים באותיות [illegible] ובהם נכללו חמשה עניינים. האחד אשר סימנו [illegible] נכלל [illegible] השני אשר סימנו [illegible] נכלל [illegible] השלישי אשר סימנו [illegible] נכלל [illegible] והרביעי אשר סימנו [illegible] נכלל [illegible]

והמתעלים והנה אשר סימן ה' ילוז צור הכח הלשון המורה לדבר ולחבר והנה ראוי שיקרא שם זה הכלל העשיר
שהוא התכלית האחרון עטרת הנבואה ·· | ואחר שהשלמנו המעלה חלקים ולפי סדוריהם ולא לשמותיהם
כסדר שזה אחר · ואלה הם הז' נתיבי פליאות הא' כולל מעלות הקטור לשון הקודש · הב' סוד אותיות הבינה ·
הג' שרש הדבור הד' יחוד השם הה' הפוך האותיות הו' סוד מכתב השם הז' סוד יסוד והתר · הח' עטרת
הנבואה ·· | ואחר שנזכרים כולם נשוב ונפרש בפרט כל חלק וחלק כפי מה שסבל מהפירוש
אשר חשבתי לערוך שלא | ואחר שהודעתי במשניות כמה העליון המעלה ונתתי לזאת ואם לא היה ראוי לכך ··

החלק הראשון סימני אותיותיו וסכמה חלקיו חמשה ועניינו חמשה והשם יבחרם ··
ומכונה למקש ·· וכבוד היום שלא יפתח נזר כו' שבע הנחש הבנין וכה מליצות | הקדמה:

ונשוב שעל זה רמז שלמה החכם בקהלת באמרו תוספי נוטין ם יחול ופתן נזר ישבע נחש · ואמנם שזה המספר
כולל עניינים רבים מאד כאשר גם התבאר בספר זה התחלנו בעניין נזר הפליאות · אשר בדרכים הקדמונים כי
נכשלו בהם רבים מן המשכילים · כמו שאמר להם דניאל · באמרו יבקשו להעמיד חזון ונכשלו · ואמנם ומן המשכילים
יכשלו · ונתן טעם לזה באמרו לצרף בהם ולברר וללבן עד עת קץ ועל העניין הזה עד שאמר כי באחרית הימים ישוטטו רבים ותרבה הדעת
הדעת · ואמנם שזאת ירמיה בעזר הרב ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו · ואמנם שהשלמנו הפרק [illegible] ואמנם הסבה
[illegible] כי כסתם · אל הסכמו שיכירו את הסם כלם [illegible] ומודיעה כי עין · והנה הפרקים פליאות
סוד [illegible] בין [illegible] נזר התורה והמצוה · והיו מפסידי האמונה [illegible] שהאמונה האמתית
[illegible] השכלים והאמונות [illegible] · וזה שהאדם המאמין דבר אחד ואין בו מאומה של השכל [illegible]
האמונה [illegible] אשר קבלה כפי קטנותו · אשר לא היה אפשר לו [illegible] מאמין [illegible]
לא היה מקבל שום אמונה [illegible] תמיד [illegible] עם כל זה אחר [illegible] שלו שיחקור
[illegible] האמונות המקובלות [illegible] עד שיאמינה [illegible] של זה [illegible] להאמין לדבר
[illegible] ואם הוא תמיד באמונה מקובלת [illegible] ראוי להאמין בה על פי המשל ה'
הנה הוא [illegible] עומד [illegible] והאמין אמונתו · אשר קבל בקטנותו הנה נעדר ממנו [illegible]
[illegible] מעלה [illegible] יום ויום בעניני המושכלים אשר
קבלו [illegible] אחר המושכלים · ואין ראוי [illegible] או [illegible]
[illegible] סתרי האמונה בקטנותו · כי לא נשאר [illegible] שלו · כמו שאין ראוי
[illegible] אשר [illegible] שאר האמונות [illegible]
[illegible] עליה [illegible] ומזון [illegible] אל היין כוונה
[illegible] ולא [illegible] כי הלחם והבשר והיין [illegible] שהם סם חיים
[illegible] הם סם המות [illegible] סם המות המשלת עם
המקובלת [illegible] סם חיים ולמשכלים אשר [illegible] הוא סם המות [illegible] אשר
אין [illegible] וסולה · [illegible] האדם האמונה האמתית [illegible] יום סוד יום ואין
וזה [illegible] יום [illegible] בה ולא [illegible] ולא יפתח נזריה אשר [illegible]
[illegible] חיות [illegible] האמונה המשלת הוא חכם [illegible]
[illegible] וחכם [illegible] לצדיק ויוסף לקח [illegible]
[illegible] סוד [illegible] עליו [illegible] סם [illegible]
[illegible] סם חיים · [illegible]
[illegible] עולם אשר [illegible] ו
וכפי העניין הזה [illegible] מה שהוא · והסוד הראשון אשר
[illegible] יהיה מן [illegible] אשר [illegible] לכל אדם
[illegible] אשר [illegible] לחם [illegible] ·
[illegible] בעניין זה [illegible] ואם [illegible]
[illegible] אשר [illegible] עד שתהפך [illegible] אשר היה בו
[illegible] עד אשר [illegible] וזה [illegible] נזר פליאות ··
חלק ב' ענין ב' סימן ב' כולל מהות [illegible] הנזר ··

כל [illegible] אשר [illegible] זה תמיד ·
[illegible] שעניין [illegible] טובה ורצון [illegible] ומי [illegible] לעריהם [illegible]
[illegible] עד [illegible] שום טובה
[illegible] שום היה [illegible] היה שמח [illegible] עולם [illegible] שהוא ו

שהוא אלא קלה ומפני שהוא לא מצד היותו בעל חיים. לא מצד היותו בעל שכל. אי כלומר בהם לפי מה שהמון
מהמזון שהוא או הכרחית לקיום בעל חיים זמן אחד. הנה גם לזה התנועה צריך שיהיו אלא קצת סבה משלמת
משותפת עם ההכרח הטבעי. והוא שיהיו לחוש המזון התנועה. אשר אין הטבע מכריחו לאכול ה
המזון המגיע. אבל הכרח הטבע שאותו מצד היותו הוא שיהיה שם לו לא שוכר הטבע מקבל הוא
המזון המתנועע ותנועה בם בהיות סבה. ואמנם שאינו בעל סבה. ואינו מקבל בזאת הצורה בעצמה
המזון המגיע. אבל שבאלו המזיק כנגד פעולתו שמעת המטבע אשר הטבע הנה ושאר עם המזון
מרת זמן כפי מזגו. ושאר אין הענין ההוא תמיד בתולדת ההויה וההפסד. ואם אי כוונתי
להיות הדברים בין התנועה וההפסד בכחי מצד ההויה. כל שכן אי שהתנועות כלו שלו שיהיו לך
התנועה ומעשו בפעולתו. ואם עלה כן אז תהיה פעולתו פעולת בעל שכל. וכל מה שיהיה השכל המושכל
יותר שלם במה שהמזון אל התנועה תהיה התנועה יותר גדולה ולפי ענינה. וכל כך שתהיה יותר חזק
חזקה ושלמה. אם תשלמתו, וכל מה שבונה השלמות האלהית עם סבתו. שאז תנועת אל המזון מצד היותה
התנועה. והנה עדע וכל משכל שלם שהתנועות הם נעלות בהיותו נזר כן נכון בזה היותו נעלה את
אל מני הענין המושלמים. ואם הכן הוא כל שיניקו בו רבים והוא נזר שב מהות התנועה יותר חזק
ויותר נכבד. ואם נזר הכן תנועה ואחד לרבים כנוקבים או מזון. כל אם נזר הכן תנועה ואחד
ולרבים במשונות התלות. וכל כן כל מי שהוא מעין המדינה. או חלק מחלקיה. או ודיעות הרבה כמו
בהיותו מכין בפעולתו לסדר אנשי דורו ומתקן תקנות. ונזר גזרות כי נזר פעולת הדור ומעלה
סדרו ומעלה אל מעלה. עד שיניע אל תנועת רוח המזון לעם. ואם אל תנועת היותם שלמים ושלמים
ומרומם כנוקבים. ואם אל תנועת היותם עולים החכמה המביאה אל חיי הנפשות הנצחיים הנה
זה אמנם במעשה כן קנין הוא כל השוחד לדברו. והמעלכם אחרון אל תכלית התכליות ביך
בתנועות שאם מהות כל תנועות בלא הוא טוב בהכרח גזרת התנועה הוא אל הניעה אל מה שהיתה מנכור
יצירת האדם מנולם השכל. ואם כן מהות התנועה האחרונה שכל התנועות והכונות שבהם הוא הכונת
החיים האחרונים הנצחיים. שמתנועה כל התנועות המשונות והמושלמות היתה להגיע אל גזרת האחרונה
הנכבדות. ואם הניעה נשלמה הכונה העליונה כבר. ואם לא נעדרה הכונה והיתה לבטלה. ויראוי שאת
שלשה התנועות האחרונה בלא המציאות משותפת עם מציאות האדם מכון תמיד להמציא תנועתו
ואם תקנה אז תחסר מהמציאות שלא יקנה אליה. זה האיש הרוצה אלא ההוה המסדר הנה יתקן שיניעו
אליה זה האיש האחד. ועל זה נשאר הדין כי שיש זה ומשלים חסרונו של זה. ואם כן אצר המזון ה
התמצור שמהות התנועות האחרונה היותה לקנת אשלי הדין.

חלק ב׳ ענין ג׳ סימן ו׳ בלא הכרח מציאות התנועות

אין ספק שאחר שהמזון המזון כמו אל מציאות תנועות בוהר כלו התנועות הוא הכרחית ומחויבת
שתמציאו. ואם מציאותה לחלק קנין מחלקי האדם מספקת רק בהכרחה הוא יותר נכבדות לפי שם
המקבל. כמו שהוא הכרח שימציאו אשר האדם ואינו שהוא מפשר שימציאו אלו המתנועים או צורתם ע
טרם המציאם. הנה אחר המציאם יאמר עליהם שהם מחויב המציאות בבחינת סבתם ואפשר המציאות
בבחינת עצמם. ואשר הייתם היה סבתם ראשונה להמציאם הוא אשר כמו אל תכלית אשר מהות תנועתם
לפי עצמותם. ושמהו יתבר בתכליתם מציאותם. ומחויב והכרח. כמותו במעשר ה׳ שהמציאם וזהו כלו הו
ודעות ואחרי היות המציאות כל איש מציאר המציאו. כל שכמו המציאו כמו להכרח מציאות תנועתו ו
וחייבו המציאו לקנינו או ענו או אחרו. כל בעת הפרדו מן העולם השפל. כמו שאינו מוזן שכמו המציאו
או נכרו ותנועותיו בזה העולם. וכם ודעת המורים היות כל זה מטבע כבר הכריחום הקדמונים ומיוסם שלם
ולהורות שזה התיקון דומה לתקון מכון. ואעפ״ שאין שם סבה על עליו כזה. ואין לו ענין להקשות עליה
מחשבותם כי כוונתו חזקה מכוונתם. ואמנם אם לא היה במעשה ההכרח מציאות התנועות לא היה שום ד
דבר מתקיים כמו שאמרו שהמזון המחי לטבע לא נזון. ואם לא היה כן שבא הכחי לקיומו לא היה עולם
ואמנם המשל החולים בכללם הם המקוים אמי לתנועתו. וכל מהם הכרחיים. לומר שלא יתקיים בלעדם ו
זמן אחד. וכל מהם מועילים לחי הכרחיים והכרחיים הם הלחם הקרובים אל היין ואחד והם הטעם
והמשל. והמועילים הם השלשה שהם מתמנים יותר מן הראשונים. והם הראות והשמע והריח וזה שאם
לא יראה האדם יתקן שיחיה וכן אם לא ישמע או לא יריח. כי שבשמיעה שכמו, אינה הכרח. אבל הנשימה
גשם החיים תלויה בה. ומלא החושים. והנה התנועות. שאעפ״ שאינו כורח הוא תועלת. ואם לא ישלם בה
קנין יאות. אבל אם לא יריח כל אשר היין לא יאות בעבור זה. כי ענין הריח הוא שיריח ריח טוב או ריח רע
או כענין. והנשימה אם דבר אחר אינה הריח. אבל אם לא מעוטם כמו היין אומר לנבי שתחיה כלי טעם

לא יאמר שהאדם ידע הטעם. אבל אמנם שהם רואים אותו שלא יטעו או הדבר שלא יתחבר או תכונתו ו
אמנם ולא אל העבר הנגע בלשון. ואם יתברר אצלנו כי זה טעותו או תכלית. ויהיה זה הדבר סבת
אותו. על כן נדע שהטעם משותף עם הצורך. וכן שהצורך הכרחי לחיותו. כי הטעם הכרחי לחיותו. וכן
כן נאמר בחלק האחרון לא שירצה שאין שירצה ומה שבא בלבו ורצון אחר. ואם הם שהם הולך החיים אחר
הנה כל שיהיה בקנין שהוא אחר ואחר בהיות הכל והם חיים כל אחד ואחד. ואם כן הנה א' ההכרח בתולדות
התועלת בהכרח ותולדות החי בצורת חי. וכן בקנית חיים ה

חלק ד' ענין ד' סימן ה' בו יבואר טעם ההכרח בתועלת

הנזכר שהתועלת ההכרחית לפי סבת התולדה את כל התועלת כמו שאמרנו יראה כי ההכרח הוא הטעם
בעצמו. אבל עם זה עוד ענין יתבאר שהטעם זולת ההכרח. וזה כי ההכרח. ואם היה אבל והצורה
היתה תולדותו לבעלה. ואם היה הכרח לבני אדם ולא היה תולדותו בפועל הפועל בטבע ורצון. אבל טעם ה
ההכרח הוא שיהיה לבני. ואמנם מה היה הדבר הכלל כי הכרחי בתועלת הדבר הכללי. ונתינת זה הטעם הוא אלו
דברי סתרי התורה. וסבות התולדות. ואינו ענין כלל ידע כי הטעם בזה המקום על סבה. ואי שהשכל ש
שהתחייב בתולדות בהיות ענינו זה. שהוא הוא סבה ראשונה אל התולדות. כי השכל של הדברים. ש' להם
סבות הכרחיות. כי התולדות נמשך מסבה לסבה. עד הגיע אל הסבה הראשונה. אל עלה אחר שאין סבה
לדבר. והוא תכלית לסבת כלה. ויהיה כל מה שבין הסבה הראשונה אשר אין לה סבה. ובין העלול אשר אינו
סבה סבות ומסובבות. לא עלות ועלולים בהכרח. והסבה הראשונה הוא האלוה ית' שמו. והמסובב האחרון
שהוא העלול אשר אינו עלה לזולתו הוא של האדם. התולדה או התועלת שלם. אשר אין אחריו דבר זולתו. ויאמר
זה לסוף הסופים. העליון אשר עליו סוף. והוא העלם או הקלם לפי שתי הדעות. ולזה האמר אלה אין אחרון
אין והוא החי האחרון. או אמר האדם שצריך חי ואחרי אחת. לפי שתי הדעות האלו. והנה לזה שבן
שתי הקצוות הוא הוא סוף ואין בענין מעלה ומטה. וזה ידוע ואי שירצה ענין קנין אין הדבר הכללי ומוסכם.
והנה זה שאין לך דבר בכל התולדות בלא טעם. ואין יתכן עם זה להיות התורה והתועלת בלא טעם שאחר
שהתולדות הפרטיים והכוללים ובני הכוונים. ש' להם טעם. כי אותו עד מה שהם מעצרים את האדם כ"ש
ש' ש' טעם סבה שהם כוונו של עולם. כל התורה והתועלת ובר סבה. ואלו החכמה בספריהם של מעלה.
ש' אורך סבות תולדותו. והם החומר והצורה והפועל והתכלית. ונודע כי התכלית היא הסבה הנכבדת
שבהם ובעבור. שאלו השלש. ואם לא הגיע התכלית לא נשאר סבה מכל התכליות. ואם הגיעה נשאר ה
סבתו. ואם כן טעם הכרח התועלת מבואר שהוא להגיע אל מה שכיון אליו כל התכלית כי תכלית עלה
הדבר ואחר כך התולדה או תועלתו. ואחר כך התולדה או ההכרח לצורתו. ואחר כך התולדה או התכלית. ואם כן
התכלית היא סבת ההכרח. וההכרח הוא סבת התועלת. והתועלת סבת התולדות בעצמו. לומר שלא עשה
דבר בלתי תועלת והכרח התולדות התולדה הכללית והתולדה הפרטית ותועלתם אשר הוא ההכרחי או כי להגיע
אל תכלית כוונתו שהיא הסבה הראשונה. והיא היא הכרונה בעצמה. וזה מספיק בזה המקום לפי כוונתנו בזה
החבור. ומעט שיאמר אלה הענינים העמוקים צריך להקביל בין הספרים ואותם בפרטיהם ונחוץ פה
כוונתינו לקצר ולא להאריך.

חלק ה' ענין ה' סימן א' בו הפסד הצורך הנזכר

כבר זכרנו של כל דבר הוא מכוון מהכוונה. וכל אשר הוא מכוון אל תועלתו. והתועלת מגיע לאדם בנזכר
ובהיותו מכוון כאלו כן השוק מגיע מבעדו תועלתו המסובב. ואשר יהיה תועלת הדבר גדולה
לפי עשותה ומהותה או קטנה. יהיה כן העדרת התועלת ההיא בשיעורה. ומהרע אחרת והשגחה
וההנהגה לפי גדולות והקטנות בערכם. ואחר שהשלמנו המאמר החלק הראשון בפרטיהם עד כלל
מה כוונתנו בהגזכרנו אותם בתחלת זה החבור. אשר טעם יחשוב חושב שאינו מענין כונת החבור ו
ואותה כוונתינו בזה היה ראוי. דע כי תכלית תולדות האדם הוא בעולם הזה כי השכל ו
הנכבד הראשון שהוא השכל הראשון העליון המשכיל כל ומשכיל אשר הקשה בשכלו עשותו הכל בכל
עשותם. וכל מה שיוסיף כל משכיל ומשכיל בשכלו יהיה יותר נכבד ומעלה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] בכל יום ויום. וזה הוא יום הוא זקן [illegible]
הנה הוא זקן [illegible]

ואם היה שנת שבות טוב שיעזרוהו במושפעו ומפתי מאה שיעזבוהו לשון שנת עולם ולא יקרן והוא ש
שיעזבוהו שאמר שנקן דין עת הזקנה אין העבירות שיוסר מהם וישאר בהם מלעת קץ כמו שחשב
שהנה העבירות אלו כבר ואין בטבע ואין ערך לו לעזבות קץ והנה שאמר שהעבירות ספקות לדרוש
והוא במות הדיין הפועל הזה בזמן הבחרות ומעט בזמן הנערות ואין לו פועל בזמן הזקנה והנה
רק לפועל ואם יש לו חלישות לב הזקנים הוא לפי הרב בכח יד במחשבה או בפועל כי בכח חלש לעזות
לפועל וזה שהנה הקרובה לעבירה בטבע היא ותאות הדם והזקן רחוק ממנו והוא בלתי חום חזק ש
שכבר נמה עליו כח הליחות שיעבורה קר ויבש והערך מקבל שחלקו שהוא מכבון המורכב מאד ולא הדמי
הקשים שבקן כמו העצמות והגידים והאיברים והשיער והדומים להם שאינם מקבלים בחייהם הם מ
מתים אף בזמן שהם חיים כל שכן ... ובעצמם נעשים המעשה שהמעשה בם קרובה ועל כן חלשו ו
תנועות הזקנים עם הזקנה ואחר שהודיע מה עבירות יעשה הזקן החלוש ואם תאמר ולא למשוא ...
ולכן אחר שהעבירות נתלות בשלשה חקוות ראשונות שהם הפה והלב והמעשה הנה תשוע ...
בזה החלק השני ואולם המעות אשר יאשור לקיימם יודע שהם נמלאות קום אחר המעלה הראשונה והוא
סוד הדבור הראשון שבעשות הדברים ... העבירות לכן נמלאות אחר הדבור השני ... אמנם ...
המורה בכל ... בלתי התורה לה ולא הבוחר בכל אומר כל התורה לה הנה כבר ... של התורה
תלויה בלבי דברים הראשונים ואם לא יכבר ... הנה ... הקרוב ... לבנו כבר
לכן ואם יכפור בה ... מוסיף לשלמה ... שהוא טוב ... לכל בני ... להשיג
מהות ... בתכלית השלמה כי אם ... השלם הנמצא והנעדר ואמנם ... השלמה ... ולא
שהוא זקן בחכמה ומבין ואמנם שאין ... הדברים ... חלשת ... השלם
הסכימו לחכמה ... ואמנם שאין כל ... אשר ... שידיעת
השלם ... וחכמים ... השלם ... עצמו ... שלם ב
בחכמה ... השלם ... והוא ... וקיימת זו וזו את
זו כדמות ... עם הקורה כי ... שלשתם יחד
בזמן אחד ... שהיות ... והקורה ... הקורה ... היות והיות ...
והמדע ... שלשתם ... השלמות ... והנה ... ולמסור קבלה אחת
בידיעת השלם ... שהם ... מצות ... כלום ...
שלם הטבעי ... שהי ... ודעתם ... המעלה ולא שנה
כשל המעשה וזה ... שלא ... עם המעשה ואחר שזה ... שזה ... השלם לא ... גם ...
אל ... כמו ... כמו הענין לפי הדורש הנאמן
השלים הב׳ סימני ... חלק ... ושלשה ...

הלק ב׳ סימן ו׳ ענין א׳ סימן ס׳

ל מעלה ומעלה אין תכלית ... עד ... משה רבנו עליו השלום כמו שנתבאר ... משה תורה
... כלל ... התורה ... תורה שהיה ... ומן ... ומן ... סיני ...
להיך תורה ומן ... והוא ... ומן ... מושה ... ומוסר ...
בנו והנה ... שנשארו מן ... בתורת ... הזקנה הראשון הוא בתכלית המעלה שאין מעלה
מעלה אחריה והוא סוד ... ואם תחשוב ... תכלית ... להיות ...
מעשה ... כל ... להיות ... כל ... ובכל
דורות ... המשלים ... הרוחניות והטבעיות והמדעיות ... ואם ...
תורה ... ולא ... להיות ... כבהמה ... אדם ו
והקבלה ... בתכלית ... שאין ... והוא ... הרוחניות ...
בתכלית ... והוא ... לאמר ... ואין ... ולא ...
ולא ... שאין ... אדם ... אדם ... עליו ...
... ואם ...
היה ... עוד ... לכן ...
... ואם היה ... ואחר ... שאין ... עוד
עד ... ואתה ... כל ... בעבור ...

כן רצוי שתחשוב שאם לא תעבוד בזאת יהיה חייב ליענש על הכל עבודתו אשר אין לו חלק בה · ואם כן אין
השאלות העליון הרמוזי' אין שתקנו אלו בתקון הראשונה כי אם בצירוף מלאות הב' ואחרו והיות בלתי
נתן ולכן כח בענין בראשונה מקולקלת ומשלמת ואם הראשונה הראשונה שאמר עוד למעשה יהיו לשם שמים ·
ואם חסרה אין לו מעשה יהיה לשם הפסד · וסוד שם בן ד' אותיות הוא שמים ואחריו הספרות חכ'
הראשון על עניו והוא כעניו על חבו האחרון ואותם חבו על חבו וחבו על חבו · כלומר זה על עניו ו
וזה על עניו יהוה שמו ובשלשים אותו ואלו מכריזין על שמו ויעלה דם תמיד סוד ונד ועקבה בייום
והוא עולה יה שמות מיוחדים ג' והם סימנים יעקב וח' מהם סימנים יעקב · והם ב' אחרונות ואחר
האחת כלל ידיעת הב' שהיו אחת האמת · והשני כלל ידיעת הב' שהיו אחת האחד · והנה אמר שתשים
את הקלות העברות בראשונה אשר לא נתן במעשים תגביהו תורה ומעשיות בן שתיקן תתני ש
שלמוד תורה ומדריך דרך המעשים הקונים שלך בה · ודרך המעשים המגונים שתרחק מהם ומהיו
היות לו המצות משלמות אחר הראשונה על כן במספר שוה לידיעת הב' וסודם זה שמי לעולם וזה זכרי ל
דור דור · כי כשתחבר זה שמי · תמצא שסה · וכשתחבר זה זכרי תמצא רמ"ח חבר שסה עם רמ"ח תמצא תרי"ג
גם תחבר יה שמי ותמצאם שסה · ותחבר עוד וה זכרי ותמצאם רמ"ח חברם יעלו תרי"ג · וסימנך משה רבינו
שאם כ' תן רבינו עם משה יהיו שסה וכתוב רבינו · וחסר כ' מן רבינו וישאר רמ"ח · כתוב משה רבינו ונפחיהו
ויהיו תרי"ג מצות · והנה שסה מניינם מנין ימות החמה · ורמ"ח מנין איברי האדם · ומה שהוא כנגד
זמנך שנה ה' ועשות בם מצות · לומר רמז שלא עברו ק' שום יום כי אם לעבוד בו את הבורא לא לזולת זה
שהרי הם מספר מצות עליה · ואם תעבוד בם לזולת בענין יהיה עם אלהים אחרים · ואם יהיה אמרה
הנה אלהים אחרים · ועל כן רצוי שתעבוד את השם שהוא ש"די · ולהיות כנגד אלהים אחרים כל אבריך מצות
עשה · ואם תגלגל השם הנה עם דומה שוה · של אבריך יתגלגלו בל תשעתם · אחר כונת תשלום הפלים הבריו ה
המיוחדת בל תלויות ואף בשעה מאשר ומתוך ומולך ומשיך בו תחשוב ולא יעשך הגוון כהלו והמשך
ואחרו מעשיך · כי אם סיבה או בכח שבע המעשות ועל זה היו מצות לא תעשה כמנין ימות החמה שסה
ורמז שלא תעשה מעשך על פי הבלי הגוף · ומפני שהחמה נבראת לו · ואחר ורב עניינים כי יום מתגלגלים
משנה לשנה · ומשתנים גם כן ימות ואיברי האדם הם שונים על פי הלבנה והשמש · ורמז הענין להגביר את
האיברים מן הענינים המתהפכים המשתנים מעת לעת כדרך הבריות המשתוות והמתגלגלות אשר הם
לא הבל ורעות רוח · עוברים ושבים כענין קץ וכלו משכים והלך · ואין להם שום השוואה בעניני העולם ו
הפרט · לא בענים ולא סיבה · כי אם רק קנין המצוה · והנה כל המצות שנצטוינו עליהם כמו לא כמות
קבועות והשנה · שאם אין הקדמה אין השנה מושלמת ואם אין השנה מושלמת אין אמונה נשלמת · ואם
אין אמונה נשלמת אין עבודה קיימת · ואם אין עבודה קיימת אין גמול ונפרע · ואם אין גמול ונפרע לא
השלם הנברא · ואותם כריתות · והמשל בזה מי שלא הלך לשוק לא קנה מזון · ואם קנהו ולא הביאו אל ביתו ו
ותקנו לא יבשלנו · ואם לא שמרו בקערה אחר שבשלו ואם הניחו לא יאכלנו · ואם לא יאכלנו לא יחיה כן ואם
יאכלו הניעם אל תכלית טובתו · כי כאילו בסיבות שוה ובסיבות מאוגדות כן · כן המצות אם עשה אחת מהן
ועזב האחרת הקדומה לה בטבע · נמצא שהפסיד הראשונה · ואם קיים השנית צריך עוד לקיים הקרוב לה
ועל זה רמזו במאמר מצוה גוררת מצוה · וכן העבירות זה דרכן כי עבירה גוררת עבירה · ועל זה נרמז מאמרם
בענין זה במאמר שכר מצוה מצוה ושכר עבירה עבירה · ואם עלה ממצוה למצוה · כן מקטנה לגדולה כן מן
הגדולה לגדולה ממנה · שאם לא סוד התכלית האחרונה · וידוע שמי שהשלים שלו · שאז לו המצות כל ימות
שגלגלו · לא היה להם מעלות שלם הוא היה מתחלם ומתגלגלים · כי בהיות להם מעלות שלם שאי אפשר
לחדש עוד עליהם לעולם · ועל כן אין רצוי להוסיף עליהם ולא לגרוע מהם · ואם תאמר כענין שאמר
שעלה אל המעלה העליונה מהם והיא התכלית האחרונה שהיא ידיעת הש' · ומענה מה צורך מהם · הנה הוא
כמו שתקן שצריך אליהם האדם כל ימי חייו · ומפני שהם לא נצטוינו עליהם לשומרם אלא כדי לעבוד בהם
מצד יצר הרע · ולהחזיק בם יצר טוב · ואחר שלא יפרדו מן האדם כל ימי חייו · שני היצרים הנה אם לא ישמר
המצות תתהפך בו כונת השם · ואולי ישלוט טבעו על שכלו עד מן הענינים ויפסיד כל מה שהרויח כל ימי
חייו · ועל זה אמר במשל אל תאמין בעצמך עד יום מותך · ומפני שהנה כל זמן שהוא חי יצר הרע ... ולא
ענים בלתי השגחה · אל יאמר תמיד עוד · כן התורה והמצוה · כמו שאמרה מי יעלה אל תכלית ואחת מהם צריך
כן לשמור תמיד עלינו בהשגחה ובמורא תמיד · והעד שאם לא תלמוד תמיד תלכה מה שלמדת · אם לא תגלה
המצות תמיד ותשכח ותבין העון ואותה לא תקנה · ומה מוסיף והדרך בענין כל המצות שאני אומר שאם
אתה בעל שכל תבין כונת השם בכל המצות אחר זאת ההצעה הנזכרת בזה הפרק הלוי ואם לאו לא הש

יאמר ראיה כדובך מענין שאמרת המצות אינו דומה לפי שרי שאמר לפני הבלואים ויאמר שהודעתיך זה לא י
ישלם לך עניינו כמה שהודעתי להודיעך אותו כמה החלק מענין היות השם הזכן יכול לחשוב מה שלא היה והוא
מענין הדבור והמחשבה · שאמר שהדבור הוא הכלי שם על האדם מאשר בעלי חיים גם המחשבה היא א
מסגולות האדם והנבדלות שבמעלותיו · הנה יתכן לנו לחשוב שהשם גדול מחשבה העונר על המעשים
והוא אומרו אחר · הנה הודעתיך זה בהלכו בקצור · רצ שהאדם רואה להיות נדון על הענין גם יכול להשלים
חבר קיום אחד במה שלא ישלים מהם · ומזה שראוי לדון אותו על הענין הרחוק מחבר קיום והענין הקרוב
אל חבר הש׳ אותו הוא מעשה הטוב · והראיה על זה שהש׳ ית׳ מעת שלבתו היה שלם בעניינו ומחשבתו שלמה
אלא עד שהוציא דברו ומחשבתו לפעל מלאכתו אשר עשה לכן לא היה לו עדיה שלמותו · ומעת שאין לו לשון
כך הנה אין ראוי שחכן כמה · וכבר עשה עד שהשלים שהכרה הנבראים ומעלין המלאכים · ואם לא היה כ
מוכר מעלין ואי היה מסגל מהמשכים אותו · ומעת שהמעשים גם מסתלקים עם המשכים · והמשכים
גם עשוי · הנה הודעתיך שאין השכל לו כן לא מתוך הבינה מעלין אשר הם יעידו על מעלתו · כן על דרך
משל כענין הזקן · ומעת שבכר הם כחו · כבר עשה מעשים · ואם היו טובים כבר נכר מהם · ואם רעים נכר
בם · ועוד שאין גם אחריהם · ואם יאמר כמו מה שאינו רואה אחד יאמר לו השומע המעשה הרע ויראהו
אדם רע · ואם יאמר דבר טוב · יאמר לו הלך ויראהו לרך · ואולם מחשבתו אין בה לא זה ולא זה ואם יאמר
זה בזה ואותו סל · כמו עד על המונה · אבל אין נדון כי אם על המעשה · שאם חשב אדם לעבור עבירה אינו נ
ענש על מחשבתו עד שיוציאנה לפעל · ובמוה הזכר כמוך ועל זה רמזו ז"ל מחשבה טובה הנה מצטרפת
למעשה · ומחשבה רעה אינה מצטרפת למעשה עד שיעשה מעשה · וזה מכלל מדות הרחמים ועל כן אין ה
התכלית במחשבות והדבור רק בעת המעשה · והמעשה הוא המוציא התכלית לפעל כפי מה שנדבר ומה
ובעל השכל הטוב כם כלנו ויסוד כלל להמצות במעט דברים לפי הענין ״
חלק סימן ג׳ ענין ב׳ סימן ה׳ כלל מהות תועלת המצות ״

זכור של מצוה קלה כמחמורה · והעולם כלו לעד שכלו כשר להם בקנין · והוא כלו · שאמר מוב
מזמה · ויען כי ראשית התעלה האדם לעד שיש של אדם נקלים להם בקנין והסוד התורה
לעדים שלשים שאלה נקלים בזה · ודע מזה מהות תכלית כל מצוה ומצוה · כמו שאמרו זה מהקלים ה
הקלים יחד הנבראים ומהות תועלת מציאותם והקלים זה כמה · וזה שהתועלת כמה שיתן כן תועלת ר
יתכן שיהיה נעלם מחלות הענין או מגוף או כמותו או בשלמות או קלותם · רק כענין המצוה של מצוה ו
ומצוה קיום כקנין עשיה יהיה התועלת בה בעת מציאותה בגמר עשיה תחלה · ואולי אחר כן תבוא אל ח
תועלת אחר שאינו נמנע להיות במצוה תועלות רבות לפי טבע המצוה אותה ית׳ תהיה התועלת המעולה
בכל תועלותיה היא המכוונת האחרונה מהש׳ ית׳ · וכבר רמז החכם בעל המורה ז״ל ענין זה בעניין מן
במציאות הכלל כמו שידוע זה מספרו הנכבד מורה הנבוכים בחלק השלישי · ודעהו משם · ואחר שהמצות נ
נקשרות זו בזו סבב התכונה ומהות תועלת כלל כענין הקשר אשר בניהם וכן ידיעתה׳ ועל זה הזהירו ר
הלא על המצות באמרה׳ הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה · שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות ״
חלק סימן ח׳ ענין ו׳ סימן ד׳ כלל הכרח מציאות תועלת המצות

ידוע שאמר שתועלת המצוה היא להמשיך האדם לעבודת הש׳ ית׳ ולכן על הלשון ית׳ יום לא היה מציאות
הכרחי לפי טבע המציאות · לא היה השלם ית׳ מקדימה להשגה · ואחר שהתועלת היא תכלית המצוה ה
הנה מציאות התועלת הכרחי · יותר ממציאות המצוה והתועלת נחלק למקום יזדעזע קנינם בעולם הזה וקנינם
בעולם הבא · ואם כן הנה התבאר לך שזה הקשר דבר · כל קשר בהכרח מציאות המצוה · וקשר הכרח מציאות ת
תועלתה וזה מבואר אין צרך להאריך בו ביאור ״
חלק סימן ט׳ ענין ז׳ סימן ב׳ כלל טעם הכרח המצוה ותועלתה בכלל ״ מבואר

הנה הוא שאמר שהוא משיג את קונו ושאמר מצותיו ויראה מהם הוא אשר ראוי · ואמר עליו שבעבורו
נברא העולם מנד אחד · ואין שראוי · ואמר עליו שהעולם נברא בעבורו · יתבאר מזה · שיש טעם גדול
מצד טבעו והמציא לפניו מצות הבחירות ומועילות · וזה שאם לא היו המצות מפריחות את האדם ומיש
ומישטות דעתו · אין לך כל בעלי חיים חי יכול ויודע להרשיע כמו האדם · ולפיכך לא היה אפשר בלעדי א
מצות משלימות החסרים ומחסרות מהמותרים עד שיסודר כל חסר כפי שלם · והמוסיף ימעט עד שישתוה
ענינו · והנגרע יוסיף עד שיושוו דרכיו · וזה כלו הוא תכלית כוונה כדי שילום הענין הטבעי הכללי צורת
האדם כמוכב הבנה ישרה תורה · ויהיה כל איש סל דומה לבעל שכל · עד שילום המתון כמשלים היושים
מהם לפעל · ואחר שהוא כן הנה התבאר טעם כל מצוה בכלל וטעם תועלתה וטעם הכרח מציאותם · רוצה
לומר המצוה והתועלת בעלה ממנה ״
חלק סימן י׳ ענין ח׳ סימן י׳ כלל המספר בעדר המצוה

[illegible]

לשון ולשון [illegible]

[illegible]

יתחייב שאין · ועכ״ כבר הי׳ אי׳ מין הזמן והיות חלקו מפעולתו יותר ראוי לבחור בו לחתוך בעליונים ואין · ה
התחתונים · וזה אמר שלו · ועל זה אנו יודעים כי השכל הפועל הוא של פועל פעולה · הוא אומר כל הפועלים ·
ולא נמצא מן השכלים הנפרדים כלם · ואם זה השכל אשר לא הוא עשירי הוא הכל והוא המיוחד אל הסבה
הראשונה אל מעלה · והנה שאין המיוחד לעד שאין כמו שיתבאר · והנה ומפני היות פעלו אחרון התחייב
שאינו אל המספר האחרון · ומפני היות ראשון מעלה · התחייב שאינו אל המספר הראשון · ומפני היות פעלו
בצורות הקנין האחרונים הסבה עליו שבזה פועל במשר הוא ונהוה ויהיה · לומר חלק מין הזמן שהם אלו בהם
הפרטים המיוחדים התחייב שאינו אל המספר האמצעי בעצמו והמספר הראשון הוא הקצה הראשון בצורות
אדם הראשון והקצה האחרון יורה עליו המספר האחרון · אשר הוא בצורות האדם האחרון · והאמצעי · א
שביניהם אשר יורה עליו המספר האמצעי המיוחד שהוא חמשה מעשר אחד וחמשה ושלשה מעשר אחד ושלשה
לכל מעשר אחד · הוא בצורות מין האדם · אשר בין הפרטי הראשון והפרטי האחרון · ועל זה היה הראשון גם כן
האחרון אחד · והאמצעיים שלם בצורות שלהם · שגם הם אחד אחד מחולקים · ואם תעיין הקבלה · יתבאר ה
הדבר הנראה · ויהיו השנים האמצעיים ראש וסוף · ויהיה מה שהיה ראש אמצעי · וכן מה שהיה סוף אמצעי ·
וזה סוד הש׳ הנכבד · ודע שהנה המציאות הקודם לצורות ולתנועות התחייב היות הצורות מתחלקות במעלות
אשר לגו ואשר לגו · והתחייב היות הנשמה מתחלקת גם בצורות הכוכבים ובצורות לפי החוק המתחלק ה
השופכים מקדים לזה ענין · כי לאמור דרך עץ החיים ומתחלקות כלם התחייב התחלקותן לפי תנועות
ושני הצורות · ואחרון תוקותיהם · ולא עוד אלא של תנועה סבובית זו אשר היא מתחלקת בצורות הכוכ׳ ת
תנועות הש׳ המיוחד · ואחר המציאות הנבדל אל אחד כלם הכלם · והוא המציאות שהם אחר הדבר וכמו ש
שאמר המציאות עולה בחמשה מקומות והם ד׳ יסודות והשמים · כן עולה הדבר בחמשה מקומות הפך
ודומה ומפני שהצורות והם פרטיות והם כללות · התחייב היות התנועות במציאות כללות ופרטיות
וזה כלו התחייב אחר כלם שהתנועות היו ג׳ כללות ופרטיות וכן תנועות הגלגלים וכן התנועות בצורה שזה
כמו׳ תנועות הגלגלים השלש שאחרות סבוביות · והם מהמערב למזרח · ומהמזרח למערב · ומשמאל לימין
הפרטית ימין ושמאל · ותנועה שהתנועה הסבובית כוללת את שלשתן · והיא אחת מכלם · והכלים ימשכו אחריו אין
וכן מעלה למטה וממטה למעלה · ותנועה שהתנועה הישרה כוללת את שתיהן · והיא אחת מהם שהתנועה
כן עליות כמו הסוגים כלם תנועה ואחר כך שתים ראשונות והם הסבוביות והישרה והם אחרים לתנועה
ותחת הסבוביות שלש והם מזרח ומערב ומערב ומזרח · ותחת הישרה שתים והם מעלה ומטה · כן מציאות ב
כמבר בעצם בצורתו כלומר כי והמציאות כל אשר התחייב המציאות בעולם · ומפני שהתנועות ע
עניינים מקדים לזה אל מהכן והכרחם בבעלי החומר והמשכן צריך שיהיה להם לשני חלקים אחד מהכן
והתנועה עם המשכן התחייב היות מציאות המתקדמות שהבקור גם בצורות התנועות עניין שלשה · והם מה
הדבר הזה שעוד ועניינים · והם המציאות ולנקוד במשמרות שגם הם התנועות עליהם · בעת שהעניינים ההם
לא שתנועתם מקדים התנועות המציאות עליונות והתחייב על היותו לזה מהכן כלומר התנועה שהוא חלק
הכל ומהן כל שהוא עבר והם בעולם ומשפיע עליהם בהשגחה · והוא השכל הפועל המניע לגלגלים והוא
כלומר התנועה לא בעצם ולא במקרה · וכל השכל הפועל בין הזמן במעלה אחד ובמה אדם והוא אשר
שבה לגלגלים אחר הזמן דבר אחד ואין לו חבר · שגם הוא הוא דבר אחד · לא שהוא כלומר ואין לו חבר
והיה מבחין זה פיזור הצורות · כמו שנראה בסוד הקבלה מן ויקן ואין לו · כי כשתמצא צורת הדומה כמוהו וגו׳ ז
בנפש · והיא מעלות הראשון ואחריה · והלשון של צורת המוסכמות לסבותיה · ואל צורת לסבותיה · ואין צורת
ראויה לצורת ואין במה מה שלא ואין · והנה זה הדרך שבן שאין מקום סבה לצורת צורת לפני ואחריה ולשון ה
הקבלה · כי כבר התבאר שהגלגלים הם הסבות הנבדלות טבע · ואין הסבות ואין טבעו מכריח לו לאדם ·
לבעליו ולפעול מה שהוא לו כמה אפשרי לעשות והאחרונות כלם שאם לא ירצה לאדם לאדם ולא ירצה לעולם והם
המציאים בזה במה אפשרי · ואם לו בצורות הבחירה והזכירה שהם אלו כמה מחויב שלא יפעל ואין לו את
מזה אותו כי זה הכח עוזר לו · ועל כן העניינים ההם לא ינוע לאדם מצד לאור והכל לא מצד טבע · ו
וידיעת הגלגלים והבנת הדבר הם כחות נבדלות נבראות אל מוכרח מה ופעל · ואם לא עושה זה שנמצא
לא לאדם לעולם לפעול · ומפני שהאדם כל שכל כמה לפי טבעו זה · ולמדנו מכל · ואם לאו ואם · ומפני שהוא
מרצה עצמו לעצמו · ואמר׳ זה לא ואמר אחד שזה הוא שאמר ולא עצמו אשר שפועל פועל ומתחדש לעולם ב
במקרה כלומר ואם יוכל בפועל אחד על פועל אחד · ויאמר והם פועל של״ש · כי הכל מצד אחד העניין ה
הטבעי · והנה על זה תמצא שאין קצות שתי צורות שהם קרובות זו לזו · וזה לשונה שלזו וזו לשונה
של זו · ואולי יתקיים זה הדבר בצורה אחת · ואע״פ בצורה הלשון · זו בכח כלומר עד שיחשב האחד

דברים שאו היה זה או מעט בזמן עד שהיה עד ההבל שבמנין וזולת ואוך קצת או [illegible] זה את זה
והנה קרה הלשונות מה שקרה ליסודות ומה שהלשונות קרה בהפסדה · והיתה הסבה הרחוק שביניהם · ול
וליסודות קרה בטבע · ואל הסבה היה זאת השינוי והיה הרחוק · וזה כי היסוד שחלקיו קרובים לחברו · ול
שונים הם הרוח והאש הם בחלקיו וכו' · וזה היה כי התהפכות האש לאויר והאויר לאש בחלקיהם הקרוב'
וכן האויר למים והמים לאויר בחלקיהם הקרובים · וכן המים לעפר והעפר למים בחלקיהם הקרובים · אל
האש והאש התהפכותם קשה ברחוקם ומה שביניהם תלוי ברחוק · ואל בהתחלתם בקירוב · וזה הם
התחייב מן הזאת האמור של ארבע יסודות חומר אחד ראשון וארבעתן בכלל · וכן קרה הלשונות בעתים
כמוה לזה ומפני היותם כן כלל חומר אחד והוא הדבור בכלל שחלקיו כל אומות · וכבר נהיה הקיבוץ או
לאומות מיוחדים שיתפוצו על פני הארץ ושפה אחת ולדבר בה לשון שהיה קרובה לה בלשון עמה /
עד שהיה זה סבה להיות כי [illegible]

[illegible]

הנה כבר הודענו [illegible]

[illegible]

כי אין שיעור לגדולתו והחכמה אשר היא אלא השכל הטוב אין ואולם המשכיל ובלבו גם הוא את לבורא ית' והמלאכים
ותכלית באותם ישרה את שכלנו. ואשר שהוא נבדל דמיון היה. ואין לקח בנעימות ובאהבתו עד כלות
וזולתו שאין לנו עוד היום בזמנה המוכנה שאין מנוחה לעולם ולא יהיה כל יום עוד הגאולה וידיעת ונוסח
ואין החכמה [illegible] עד בא המשיח [illegible] ואמונה אשר יאמין לו זו
להם ואין יתברר הזאת תכלית הבריאה. והשגת החכמה לגלות הכוונה אשר אותה הנקראים לו' ותסוד
הקטנה והקטנה. והמחלוקת והשנייה ותכלית המחשבות המדומות מהלכות ויראה לאיש ואיש את כל
אחד ואחד מאנשי האמונה כלל הוא חכמה ומכירו הוא הוא ענינו. כמו שהאדם רואה לו זמנו וזמני ומכירו
שאחד הוא גדולתו. ולחלק מהם יגלה הוא הכל. ואין יודעת רבים ומרבה הדעת. לא יאמרו עוד איש את
רעהו לאמר דעו את ה' כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם. כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים
ואמר שהדבר הוא כן הכל מודים שאמרו לה' לשונות ואינו היה לשון הקודש. ועם זה ידע מה שיודע בה ועניני
סוד השם המפורש מה שלא ידעו לגדולתם מאנשי הדורות. והנה גם השבע עוד עוד שהיה השם אחר כמו
אחד מיוחדת אל חרוי העניינים. כמו שאמר בעבודת אל הגלגלים. כאמרם ז"ל דע מה הלכה באמונה
ומלכות כמו כמו כבוד מלכותו אלא עבודת ולא מורה הלכה. אלא שלם עבודת מלכין. והנה
הבריאה אל כבוד השמים שהשם בורא בלשון מלכים. והבריאה מהיסודות שהם מורכב מלכים ומעולה מלכים. ו
והאלהות שהתחבר מעולה מלכים. ומכלל חיים הגלגלים שלהן מעולה מלכים. והמעוקמים שהעשר את
מעולה מלכים. והמהלכים הלוך מביתם הקדש המות. והשורה כבריאה הנק' חיות מלכם האדם. ומ
והאדם משל. והמשורר שבע לו. והשבע לו הכבוד הנברא הנה כבר התחברה הכונה. כמה שלכלל לאורך
כמה החלק השלישי. שאמרו לה' לשונות היו לשון הקודש.

החלק הרביעי. כולל אותיותיו ומספר החלקים חמשה. ועניניו חמשה והשם שלמה
הלב סימן ה' עוד סימן ט' כלל עניין נפש האדם

ספר יצירה הוא שלשה דברים נבראו עם כל אותיות האחד עולם והשני שנה והשלישי נפש. והעולם
הוא אש ומים ונבראו בו מים וג' כוכבי לכת. ונבראו בכל מזלות ועל מזלות נבראו בהוראת ע"י
ל"ן ספר יצירה הרי כל העולם ומדרגות סתם השלה נבריאה מן העולם שהיא קור וחום ורוחה. שנבראו מן אש
ומים ורוח באותו ל"ב וג' ימי הראשית שנבראו מז' כוכבי לכת בכל מזלות ל"ב וי"ב חדשי שנה. שנבראו מן
מ' מזלות כמו מה ש' ל"ן ספר יצירה ל"ב והנה זה כל השלה והבריאה סתם. והנפש נבראת מן העולם בשלה הב
הגלות והבריאה. והיא ראש ובטן וגויה שנבראו מאש ומים ורוח באמת סוף וג' שערים בז' מתבים
מבנה מזלות ל"ב. וי"ב אברים ב"ב מזלות בהוראת ע"י ל"ן ספר יצירה ל"ב והעולה כל זה שנבראו הוא ענינו. והנה
כל תולדה הם מקרים. והנפש והגויה הם גופים. ואמרו עוד נבראו בה אותיות הקדושות ושלשים
ויסודות שלשה דברים והם שמים וארץ ואויר. וגם שלשתם גופים אלא שהשמים פשוטים וגם כמות
האש. והארץ מורכבת ועמוקה כמות המים והאויר בינו מאוזן כמות הרוח. והנה הלל בעולם כאן
על כסאו. וכן בשנה כמלך במדינה. ולב בנפש כמלך במלחמה. והנה הלל כמות כמו כראשון במלחמה
ונתן בלבנו. או חלק כמלך אין קץ לה מעלות מאה מעלות שהעולם נפלא בהם. ראשו זכות. וגם חובה. לבו
מכריע בנתים. והנה הגלגל על כל שתי קצוות והאמצעי מכריע בנתים והנפש הוא כח אחד עליון
על מהות הגוף. ומשיג את הגוף בכלם. ומתנועע עמו במקרה והכח הוא משכן לב. והוא עמה הלב
והגוף קרוי לב. והנפש ל"ב שמה זה. ולב הוא עומד כמו הדם. והדם הוא הגוף הראשון אשר נתהוה ממנו
כל איבר עם דם וכתב בענין. וגם דמיון מלכים וגם מדינה. גם מהות וממשה. ול אחד מעלה עליו כ
בעבור ענין מעולה. וגם התיחד עמם בעבור רוחנים. והנה ראשית מעלות האדם הוא והוא הוא
שהוא שם שכבת זרע. והוא זרע לב ומהותו זרע כשהוא בכח עצם זרע. והלוקח בו מקוה. והוא סוד הלב
הלב. והדבר מעולה למות המספר. ובעליונים כמראה. וכן ספר רמות כמו. אלא שנה מ"ו וחמש כלם וכן
זה כלם אמנה. ומי שיתלל ודמיון היה לו הלבנה. ואם הלבנה ימים חלוש שהוא חוזר כל והתחלתו
והתהוותו כל להשתנות להפסד והוא דבר מחובר במעלה מאמתיות. והיא הנעלה בכל האדם. והוא כ
ימים החוזר הראשון התחתון. ויום הלבן ימים חנך שהוא חוזר כולה להפעל והתהוותו שב והשתנות
להפסד. והוא דבר מחובר במעלה שבעת ימים עומדות בלתי מורכבת ובלתי מדומה. ואל מולכת והוא ה
החוזר הראשון העליון. וכבר ראינו הש' כמקום שהוא. עוד סוד עוד השלשה הוא שלם כאמרו ויהי לה
הארץ שפה אחת ודברים אחדים שכבר הורות שהשלשה עולמות בכולם כמו הדברי שבו. ובלשונה שוה.
כל כוונתו שהם נקודים מאין השלשה אחת לזה והדברים שלמות בלתי חלוק ביניהן. וכן סוד שפה אחת

ודברים אחדים· ועוד ראה שאלה הכחות יש להם תנועה ממקום האור· ומשם יש להם ירידה· וזהו אמרו ו
ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה· ורמזו הנה בבורים מסעם מקדמונו של עולם· והוא אור השכל הנ
המיוחס אל המזרח· שמשם האור יוצא לעולם· והנה שם המזרח קדם· ואמרו וימצאו בקעה בארץ שנער
ר"ל כי אין שנעור בו אתי מבל· רק ויעור יי את אלהים· ואני קבלתי כי שבוא רמז לשנבחות המושלו
אל הנערות במקום שלם הנערות· ועל כן יאמר וישבו שם שלא זה מזון הלוחות והשחרות· והוא זמן כלו
המה הדברי· על כן קרא שמה בבל· כי שם בלל יי שפת כל הארץ· ונחשה הכונה המילונה והבלגה ועל כן אמר
לגזרו מחשבת הקלון· והקנן סמנו האור השכל ותנועת הכחות זה לזה· והמלך זה אחר סדרו של זה
אין המיזור הוא בהתפעלות הסוגות והדעות· ואחר שהורחקה מהם הלשון האחת· ואמר להם הלבנה
לאבן· והחמר היה להם לחמר· אין אתן ובעת מקומות הקנין שבהם הענין שהוא מקום כלל הכחות
והמגדל שהוא המקום המגשל עליהם· והוא מקום בית הדברי אשר המיוחס אל הראש כמו שרמזו הבורים
ומגדל וראשו בשמים· והנה שום נבל לבטל בין הכוונות לא יתכן לעולם השלום החכן והשכל שהמשלים אין
ראוי שהשוב בהשגתו ועלותו לשם· ולא יבקש הלבנה כי יקל ממנה נבל נמול· שאם היא עומדה שלא אמר
עזר השכל ולתי הלבן כלו· וא עני הכחות על זה ולתי שמוע זה לזה· ולתי התקן יחד· ועל כן אמר ב
בעולם הזה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו· ואמר העולם כמוהו ויפץ יי אותם
על פני כל הארץ· וזה כלו ידעם שמוציע נסתרו· אין המקריות יוצאות ואין מלשום· שבנה אחר שאין זה
מהרים יודע להודין שזה משל ואינו כפשוטו· בשום פנים ואופן תחלה המשל כמשל הוא כאין ומע
שלו ממשלו· ואמר זה נדרש עליו מה שסובל על דרך הנסתר· של מי שדרש לפי הנסתר חורה על חכמה
יותר עמוקה· ויותר מעלות ואיש המיוחד מהורות קבלה· שבקבלה נמצא להועיל ולזו הגדם שאין להם
שכל ודעת להבדיל בין האמת והשקר· וזה אינו מועיל לבעל הדעת המבקש הקבלה המיוחדת כמו הדברי ו
שום אחד מהן. כי ידם יותר שעלתו והיה לו יותר מהן. שנים· וקרה לו יותר מהן מהרים במוען· ואם עד
נמול אותם על דרך עונש· ואותם לתי נמול· ואל מקרים נמורים· ואותם לתי עונש [illegible]· ונאלה עלו ונאלה ו
ירדו ואה מעלות בכל זה הסוד האמתי לזה המיוחד היודע סוד דרכי הענין באלהיות ולחיק ומבקש ו
לדברים ההם דרך מועלת לו בם· ועונה אל מה שהוא בן מי יודע שהמחבר כוון להשלים שתי הכוונות ב
בדבריו במקום שנמשל לעשות כזה הדרוש שבנה· שאין עדות מופלא מהסיפור של הדורות ומשלו·
השונות· שאין עדות מושל שהענין היה כפשוטו· והמעלות הללו בזה הוא לדעת דרכי העונש והגמול ה
הבאים מהשי"ת בהשגחה על הכל לפי מעשיהם ולפי דבריהם ולפי מחשבותם ששלשתן כללו כח· וזוהי המעלות
הפרטי· ואמר כזה הוא להשיג בנסתר הדרוש אלו בהשגחות אשר נמולו ועונשו ושאר הגמול והעונש אלו
החומים כנגדו· שלו בנפשות ואלו בחיים· ולא כלום זה הענין כמין דבריו אלא אלו לעזרה ידעות
המשכילים אל אמתת הדברים· שזה החבור לא חובר כי אם לבעלי השכל שקבלו הקדמות כלומר קבלה
התוריות המיוחסת אל ה' ית' בפעל· ואמנם שדבריו הן ענין יצירת האדם· והכח הדברי שבו האומן ו
לכל המושלות וצריך להועיל עם שפע השכל· המשפיע עליו בעוד כל אחד והודיעו להודיע סוד
תאור הבריאה· על כן כלום בסוד עניני· אם דבר הבריאה כלו על דרך הענה ובמות רמז קין· ושוב אמר
שהבריאה המעשית הטבעית נראה להיות האדם סוכל לכל עזר ושילון בו כל הכחות ומקובלים והם עברים
והם לעניים והם מקרים והם שלימים· וגם נחלקו להיות לאן לעתם ומהרים ולעתם נחנים·
וגם היו בו מהם בכח ומהם בפועל· ואם שהם אלו בכח נחלקו לחלקים שנים ראשונים· והם כח קדמ
וכח מתאחר· ומהם האלהיות הנזכרים יורו על האלהיות המעלי קדם או מתאחר [illegible] כח כמו או לתי [illegible]
ולתי כח כמו. כי זו החלוקה הכרחית· וכן כל דברי עולם ומקדש או מושל הוא מעיד על האלהיות ו
והפעלו· ומורה על מה שנתן יותר הענין הזה· ואחר שנזכר של האלהיות כלו כצורת הבריאה שבזה הפרטי·
השלם כעתקתו כל עניני ידוע שאמת יש לו באלהיות· ועל כן נחקר על עניני כלו וכפרטיו ו
ויספר כלו מקרה הכל· אשר הוא כלל הכל· ונאמר כי מה הבורא זה הנברא האחרון· והוא הכל על דרך
תכלית כל הבריאות דומה לבורא ית' שהוא הנאצל הראשון· והוא הכל על דרך תכלית התמע הבריאות
והנאצל עם מי שהוא בתכלית השלמות בייחוד עד שאי אפשר להיות שלימות ואחדות יותר אשר
אין בעצמו שום הרבה כעולם לא עצמיות ולא מקריות· ולא על דרך המיוחסו אל דבר זולתו· ולא על דרך
המיוחס דבר אחר אל עצמותו· וכל הנאצלים שלמו ואמתת האמתי· וכל אשר האלהיות בבחינת
עצמם ומחויב האלהיות בבחינת סיבתם· והוא אחד· [illegible] האלהיות בבחינת עצמו לכן ואמנם זה

היה ראוי שהוא אף [illegible] כמו [illegible] ויהיה הוא המקיף [illegible] בעד היותו אחד הדבר
הפלגות אשר כמו והוא [illegible] הדברים [illegible] ובעד השני אחר הדבר החומר [illegible] כמו והוא האחרי הנק'
[illegible] והאחרי [illegible] והוא [illegible] עליהם והוא [illegible] שהדבר ראשון [illegible]
[illegible] והמחשבה [illegible] הפעולה [illegible]
[illegible] טוב ורע והנה הדבר [illegible] ורע [illegible]
וכבר [illegible] בן היותו [illegible] ועוד
[illegible] כי אין [illegible] אחד [illegible]
[illegible] אין [illegible]
[illegible] בלתי [illegible]
ועל [illegible] לו אחת
[illegible] שכל [illegible] ואחת [illegible]
[illegible] שהדבר הוא [illegible]
[illegible] שהוא [illegible]
[illegible] על דבר שהוא [illegible] הדבר [illegible]
[illegible]

שלא יהיה נתון כמו כן הדברים והיה כל מקום מחקירות האלהיות. והיו עניים [illegible] בהם והיה נשל
כם מעשיו. ולא היה יותר מ' ימים [illegible] היה צריך להיות עוד כמו [illegible] והאלהים [illegible] כמו ב'
ספירות האמצעיות כמדות הלב שבהן כן את עליון והוא הג' והג' נעלמי ואלו לעולם ואלו לבא ועל
היה כלומר ומעשי הרב מלא יודעים מסוף החלק השלישי. והמורה [illegible] כי הם על [illegible]
ונם היו מעולה ונכבדים ויודעים על זה יותר ומעידה בם את השמים ואת הארץ ולהבדיל לזה והנה
אלה הן עבודות כמו שעוד על ג' ספירות הידועות בקבלה שהם המחשבה והחכמה והבינה. והם הם
החכמה והבינה והדעת. ושלשתם אורות על מה שרצה להודיע כי ראשית החכמה ונמצא שלא לעבוד [illegible]
והבינה נמצא לבלתי שתוך דברים ומה שנבראו כלם יחד. והדעת נמצא לבלתי גלות ערוה. והאלהי כח
כח נברא וגו' שהוא לבלתי [illegible] שהטבע היוצא. וגו' שהוא [illegible] כמדות הארץ לו ולא [illegible]. וזה
מהלך [illegible] שאומר את מינו. והנה [illegible] הדעת שהוא יותר הטבע ונגנה [illegible] במדות
עליון [illegible] והלכם כמו [illegible] לבלתי הקרבנו והגר [illegible] ועל רוז מכסה הכו
והכסא בין הרוחות ולא זה לא [illegible] וכן [illegible] ובכן [illegible] הקדוש [illegible] על הלשון
והסוד לא [illegible] הוא [illegible]. ועל [illegible] ואלהים את [illegible] בענין התשובה שהוא
סוד הקבלה וסוד הקטן [illegible] את לבבך [illegible] בכל לבבך ובכל נפשך ומאדך
חייך. ואמרו [illegible] על [illegible] הכל

ולמען [illegible] יהיה כלם

חלק [illegible] ענין ב' סימן א' [illegible] כ"ב אותיות

כתוב בספר יצירה. כ"ב אותיות יסוד. ג' אמות אמ"ש. וז' כפולות בג"ד כפר"ת. י"ב פשוטות הו"ז ח"ט י"ל נ"ס ע"צ ק"ר
כל כך. וגם כתוב שיולד כ"ב אותיות כן שבכן נברא הכל. כמו כ"ב אותיות [illegible]
שלן הראשון [illegible] ועד כן [illegible] ועד [illegible] שם כ"ב אותיות [illegible]
ברוח [illegible] בהמשכה מקורות. ונגד מקום [illegible]. ונגד [illegible] לאחת [illegible] אותיותיו. ואמר
שהן [illegible] כלן שערים. ולא מה שנמשך לזה ואולם [illegible] הנה כי זה המחבר ספר יצירה [illegible]
יהיה [illegible] שהקבלה [illegible] כ"ב אותיות הם יסוד הדבור והוא כלל על [illegible] כלל
האותיות והוא הכלל המעולה שבכל כללי האותיות. והוא כלל ראשון במעלה. וקדם לכל כלל מאותיות והוא
כלל התורה והמצוה. ולכן העליונים והתחתונים [illegible] עליהם [illegible] השמים נעשו וברוח פיו
כל צבאם. וכבר קראו [illegible] ספר יצירה אחת רוח אלהים חיים [illegible] ורוח [illegible] ודבר זה הוא רוח
רוח הקדש. וגם קראו ספירה שנית [illegible] רוח מרוח. [illegible] רוח [illegible] שני ענינים [illegible] הראשון
הפנימי הוא רוח הקדש. והדבור השני החיצון הוא [illegible] הדבור. וסוד [illegible] לשלשה [illegible]
ברוח [illegible] והנה [illegible] סוד [illegible] ומעשה [illegible]
[illegible] מהם [illegible] ותוך [illegible] ומחשבה [illegible] סימן [illegible]
[illegible] שני [illegible] שתי [illegible] ברוח השני [illegible] הראשון [illegible]
כ"ב אותיות. והנה [illegible] שהספירות [illegible] הם [illegible] הראשון [illegible] כ"ב
אותיות [illegible] ענינים [illegible] ספרו [illegible] יה יהוה [illegible]
[illegible] על זה הסוד. [illegible] שם יה הוא השם המעולה והנכבד [illegible] השמות [illegible]
[illegible] שזה [illegible] ב' אותיות. וזה [illegible] ד' אותיות. וסוד [illegible] הראשון [illegible] השם [illegible]
[illegible] הראשון יה וזה [illegible] יהוה וזה [illegible] האחרון וה. וזה [illegible]
[illegible] הראשון. [illegible] שני שמות שלמים [illegible] סוד הענין [illegible]
[illegible] שני [illegible] יה יהוה וה [illegible]
[illegible] ה' אותיות [illegible] הסוד [illegible] יהיה והוה. [illegible] האחרון [illegible] הראשון
[illegible] האחרון ראשון והראשון אחרון. [illegible] יה וה. [illegible]
[illegible] וה יה. [illegible] הראשונים [illegible] שלש [illegible]
[illegible] אותיות [illegible] יהוה והיה. [illegible] ב' אותיות [illegible] הראשון
[illegible] הסוד [illegible] אותיות [illegible]
[illegible] כי [illegible] זה הסוד [illegible] היתה [illegible]
[illegible] השמות [illegible] זה השם [illegible] המעלות הוא שם [illegible] הספר [illegible]
[illegible] מה [illegible] המעלות [illegible] אלהים [illegible] והנה [illegible]
והנה [illegible] יה [illegible] יהוה [illegible] יה [illegible] בענין [illegible]
[illegible] וסוד [illegible] יהוה [illegible]

וכן לדלים ולחסרים ולפורדים כי אותם יודע סוד השם המפורש על אמתתו וכבר עלה השם לאחד אותיות
בשתי המעלות והם אלהים צבאות והיו עשר ועב' עלה וכל שם מיוחד לשם לו יחיד מאותן אותיות
מאותיות יהו' שהם ארבע אותיות העה ונקראו אותיות העלמה ואהם חוזר שם הקדוש העצמי ועניינו
כתוב אותיות הנסתרות חמש למעלה וחמש למטה והקדוש בינתים [illegible] י ו ה י ם
ואם תמצא זה שלי בקדקד [illegible] סודותיהם מקורותם ומסוד זמים ונקודות צ ב י ו ת
תתעורר אל עניינים נראוים בם ואמה שתדע לך [illegible] יחד זה תדע שכל
תלוי בעשר ספירות בלימה ובכ"ב אותיות הקדש

חלק סימן ס' ענין נ' סימן וכל ענין חלוקה

הנה ענין חלוק האותיות הוא ג' כספר יצירה [illegible]

[illegible]

[illegible] ... יותר מהם · ומזה המספר [illegible] האותיות [illegible] שהם מ
כפולות עולה מן י' ועד ת' [illegible] ומאות ותשעים וחמשה · שהם [illegible]
[illegible] וכלם [illegible] וסודם [illegible] שהם [illegible]
[illegible] שהם [illegible] עם [illegible] סודם [illegible]
והנה עולה [illegible] המספר [illegible] ומאות [illegible]
[illegible] ותשעים וחמשה · שהם [illegible]
[illegible] המספר [illegible]
[illegible]
[illegible] המספר [illegible] והנה [illegible] וסודם
[illegible]
[illegible] והנה [illegible] האותיות [illegible]
[illegible] והם [illegible]

החלק

הנה כל אותיות [illegible] שלשים [illegible]
שלשים ושלשים [illegible] שלשים [illegible] ושלשים [illegible]
[illegible] והשלשים [illegible] בסוד [illegible]
[illegible] המספר [illegible] וסודם [illegible]
[illegible] וסודם [illegible]
והנה [illegible] והנה [illegible] ושלשים [illegible] והנה [illegible]
[illegible] והנה [illegible]
[illegible] וסודם [illegible]
[illegible] וסודם [illegible]
[illegible] האותיות [illegible] והנה [illegible]
[illegible] שלשים [illegible] האותיות [illegible] המספר [illegible]
[illegible] וסודם [illegible] בסוד [illegible]
[illegible] האחד בסוד [illegible]
[illegible] שמונה וסודם [illegible]
[illegible] האותיות [illegible]
[illegible] והנה [illegible] שלשים [illegible] המספר [illegible]
[illegible]
[illegible] והנה [illegible]
[illegible] שמונה [illegible] שלשים [illegible]
[illegible] בסוד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] והנה [illegible] ושלשים [illegible]
[illegible] עם האותיות · והנה [illegible]
[illegible] והנה [illegible] עם [illegible] האותיות [illegible]
[illegible] שלשים [illegible]
[illegible] סוד [illegible]
[illegible] האותיות [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] והנה [illegible]
[illegible] האותיות [illegible]
[illegible]

קנין וה' יוד יותר · וע' יוד יותר · והנה זכ"ע ומשותפת עם אותיות הדבור · ועל כן נרמז שהלשונות הם ע' ומספר
השנה ע' ומספר האומות ע' · ומספר הזקנים ע' והנה שם הוא סוד עין · וה' עין ומקור מים חיים · וגם הוא
לשון עין והעלמה · וסוד ומספרו שבעים · וכל שבעים הם שבעה · והוא רמוז לז' ספירות · וסוד עין הבנה · ש
שרשם ומקורם לכל תנועה · והוא סולם והוא סיני · והוא כולל · ע' פעמים אחד שהם ה' אמות הקול וסוד
רמים והאותיות הנעלמות במחשבות נחלקים ג"כ על ד' חלקים · והנה כמו שלא כ' הנקודות ק"ב ואותיות
לא נכנס הכלל כי יום מלה · והנקודה יש לה כ' · הוא אשר הבדיל מחברין סוכות · שהנה תמונה לו' ולה
הנה · ולו תנועה · כי הוא הוא נער כלום הלשון התחתונה תחת תנועת הטעם העליונה · ובלשון אדם
סוגר הפה · ומוציא הבית הו' · והנה מן בפנים הנחרים והן נסים סוכתים · והנה שאין כן באויר האותיות
והכל לסודות ולאותות יתחבר מכל עין ואז שיתחברם כלל שלם · וכן צריך שתעיין כלם · ואותם סודות
הוא טבעי · ואין מנסים שהם בסוד הספרי · שהוא הלשון הספרי · הדבור הוא טבעי · וזה סדור
הטבעי · א' מן הקנין · ב' מן השפה · הרי השלשה כ' אות הדבור · ג' מן החך · ד' מן הלשון · הרי זכרנו ד
אותיות וד' מקומות · ועוד חוזר חלילה הדבור והאויר · ה' מן הקנין · ו' מן השפה · ז' מהלשון ומקומו ה
השני · ח' מהקנין · ט' מהלשון ומקומו הראשון · י' מהחך והנה הם קנין שלש · והם זהו זהו ושתים בשפה והם
בו · ושתים בחך והם ני · ושתים בלשון והם ד"ט · ואחת בלשון ומקומו ולא · והוא ג' · ואז הנה בלשון שלש ט
שהן ד"ט · כמו כלל שקנין שהן זהו · ועוד השלשה כ' בחך ולשון א' בשפה · נ' בלשון עוד ס' בלשון מקום
השני · ע' בקנין · פ' בשפה · צ' בלשון מקום השני · הנה הם שתים בלשון · והם לו' ושתים בן בשני והם
ס"ל הרי ד' · ושתים בשפה · והם ומ"פ הרי ו' · ואחת בחך והוא כ' · ואחת בקנין והוא ע' הרי ח' עם הי' ה
הראשונים · ועוד השלשה הם ד' והם ק"ר ש"ת והיה ק' בחך ר' בלשון השני וש"ת בלשון הראשון
הרי הכל יחד הם כ"ב · ודע שאין עוד שאמרתי לך שיעלה שבעים מצוין לפי סדורם · לא אותיות זה
זה בעבור לא האותיות ולא נולדם מאשר אותיות שבאויר כמו האותיות · וכל אחת שכל הלשונות יודה
הם מקומות מבוארים · והאותיות שלהם טבעי · וכל אות שנכתבה א' תנועה אותה · ודע שכל אחד
שאותה אותיות בנה הוא מגוג האומה · ואותה אותיות כלל יש שאל אומה · ואין משתנה מעשות · כי
כל אחד הוא הנקרא טבע · וזה שמשתנה בם הוא הנקרא מקרה · וזה כי הדבור באדם טבע הוא · ו
ושלשה מדבר בלשון האותיות נ"כ טבע הוא · והדבור כולל שלשה דברים · והם שם ופועל ומלת
שיקרא הפועל זה הדבר בלשון זה הידוע אצלו ואצל אומתו · וזה הפועל בצורה זו הידועה וזה הדבור ב
בצור מיוחד · וכל זה משתנה בדבור הקריאה באותיות אצל אומה אחרת · הנה תדע שזה מוסכם כל
אומה ואומה ואין טבעי · וכל מוציא הקול מהקנין · והרוח מה שפתים · והדבור מחמשת המקומות
הנזכרים · והיה זכ"ל הדבור משותף לחשך · זה לוח בקול ורוח ואותיות ונקוד · והברת הקול משותף
עם רוח סכרה · הנה כל זה הוא טבעי · כל אדם שלא משתנה באחד מהם כי אם מקרה כולם וזולתו זה
מהבדלים אז · ועל זה התחבור בהוכחת שהלשונות הם הסכמיות · וזה טבע בו כמו לשונות להודיע
לע סוגת הדבור ומעלתו · וכן עלה כל הסכים לשון זה סדר · ודע שכל הסכים לשון כבר קדם לשון מוסכם
ללשון הלשון · והעד שאם לא קדם לו לשון לא היה יכול להסכים עם זולתו לקרוא דבר בשמו · אשר נקרא
כבר · כי אין כן זה הלשון הלשון השני · ומלא יבין לשון הראשון ויסכים עמו להדש לשון וכן לכתב · ולא
שלא קדמת הקריאה בין הסכמתם · ואין זה מקום ביאורם · וכל מה שזכרתי תולה והבן מה שלא זכרתי
כי כונתי היתה להודיעך בזה החלק קצת רמזים על ענין יצירת האדם · וכבר רמזתי לך מה שאפשר
לבאר בקיצור · ולפי כוונת זה החבור בזה החלק הרבי' · גם רמזו קצת מעניין בקצת החלקים האחרים
שלפניו ועוד זה על זה תבין כל הענין ההוא בעז"ה ית'

החלק החמישי · סודו · ושמשיו שם החלקו שלשה · ועניינו שלשה והתימה אמן

הוא סוד כ' עניין י' סוד י"ח ע"כ לסוד האותיות

כבר התקיים לכל בעלי הלשונות שהאותיות הם דבורים נזכרים נכתבים והאותיות על עשר הדברים בן
הנעלמים ועל מקריהם · ואין דבר בכל המציאות אלא זה שהוא עצמו או מקרה · והעצם יחלק לחלקים
הם עצם נפרד ועצם מורכב · וכן המקרה נחלק לחלקים · והם מקרה נפרד ומקרה דבק · והעצם שהוא על
העצם יחלק לחלקים · שם מיוחד ושם מורכב · וכן המורה על המקרה · ועל כן היה חכמי הלשון של האותיות
בן עצמים בן מקרים נחלקים לשלשה כללים עליונים · והם עצמים ונדרים ומשותפים · ו
וזה פירוש בקיצור · המכלים הם האותיות שיכלו כל ענין ומבולתו בעצמו ובלשון · כמו א"ש ורוח ורוח ומים
ומים ועפר ועפר ואש · וכן בהכרם זה מזה שאין כל אחד הוא מהכרו בפועל · ואין שהוא ומהו עצם
אחד בפועל אלא בעצמו מאחר אחד · והנה עבדו ומעשים אחר ערום בפועל · ועל כן עבדו בשם ואותם

כי לוב האדם רוח הבהמה ישתנה שמו ויקרא רוח או מפני שעי' חמרו· כי חומר האדם הוא בתכלית חומר הבהמה· ויאבל
מפני שעי' צורתו· והנה נראה זה הדבר מאד הלשון· להיות מציאותה והעצם אחד דבר שלא שהוא
כבר הוסכם שמו כלל ולא ישתנה· כי אם בהשתנות חלק ממנו· והחלק הוא אשר השתנה מאד לצורה
משם אשם· ועם כל זה לא נשתנה כל עצמו ולא שמו הכללי· ומכל מקרה הוא שרה ועצם הפרטי· ול
ולשמו עמו· וכן לשאר הדברים כלם· והנרדפים הם שבשמות רבים והענין הכללי את כלם הוא אחד· כ
כמו דרך ומסלה ואורח· והמדקדקים קראום שמות נרדפין· ונחלקים מכאן· והמשותפים הם הפך ה
הנרדפים· והם שכלם עליהם אחד· והענינים רבים משתנים· ומפני שהיו הענין והלשון הפכים
היה הגבול מאמרי מבדיל בין שניהם· והמדקדקים קראו המשותפים שמות מכונים· ונחלקים כמתכוין
וזה כללי· ומאמר המשותפים נחלקו לשלשה חלקים· יש מהם משותפים שקראו במאמר הלשון· כמו רוח
אוירי ורוח הקדש שנשתתפו בשם רוח לבד ובגלל כענין הגבול במאמר מפני ששניהם שני עצמים שא'
כן עצמותם שתוף· שורה שבמחברו נשתתפו והקרו שניהם בזה השם האחד· ויש מהם מוסכמים
והוא שיהיה שום ענין מעמיד שני העצמים שהשם על שניהם אחד או עצמים רבים· והשם ההוא
המיוחד לקראים בו מורה בהסכמה על כל אחד מהם מכל שהם משותפי' בענין ההוא מאשר מקיים
לזה העצם הנקרא בשם זה כעצמו המקיים לזולתו אשר הנקר' בשם ההוא המשותף· הם הסכמות כלשון
בשם החי· שהוא שם נאמר בהסכמה על אדם ועל חמור ועל שור ועל כל אחד ואחד מבעלי חיים מפני
שענין החיות הוא ענין עליון בכל אחד מהם· והוא המקיים עצם כל איש ואיש מהם כי החי הוא גוף
ניזון מרגיש וזה הגדר הוא משותף לכל חי· ויתכן לומר זה נ"כ על כל מה שהוא סוג לאיזה מין או מין· יש שם
הגבול עליהם שוה בהסכמה· שלם הסוג כמו גוף הוא מעמיד כל כלל גוף· וכן המין שהוא האדם וכן
המדבר שהוא הגבול והוא מעמיד עצם האדם שגדרו חי מדבר· וידוע שכל גדר מורכב מסוג משותף
ומהבדל מבדיל מין ממין· מאשר השתתף תחת הסוג· שכל סוג כולל תחתיו שני מינים לפחות· ועל כן
השם המוסכם כולל סוג או מין או הבדל המורים על עצמות מהות הדבר· ולא יורה על סגולה· ולא על
מקרה· מפני שאין הסגולה ולא המקרה מן הדברים המקיימים את העצם· וזה שכבר יתכן שימצא ה
העצם בחסור מעליו המקרה או הסגולה לפי המושכל· ויש שמות שהם מסופקים· והוא השם הנאמר
על שני עצמים או עצמים משותפים בענין שהוא בלתי מקיים מהות כל אחד מהם או על עצמים
יותר מהם· כשם אורה· שהוא שם נאמר על השמש ועל המות ועל המעיר בשכל· ונאמר אותו על הבריאה
בתורה או בחיים· אבל אותו אין לו מציאות כי אם בדמיון· ומשמע הרע בעצמים ולא שהשתתף
כן אלה הנקר' בשם אחד יודע שהדבר המקיים עצם כל אחד מהם· אבל מאמר מקרה שקרה להם ו
והוא צורת התואר· לא תכונת הענין· וידוע שאין התכונה מקיים עצם האורה המוחשי כי אם צורתו
הטבעית הפנימית שהיא הנפש החיה הזנה והמרגשת ולא נשתתף בזה האורה החי עם המת ולא
עם המעיר כי אם בשם אורה לבד· והנה דומה השם המסופק מאשר קדים לשני שמות הנרדפים· כ
דומה למשותף הראשון בכאור המוחשי מאד היות זה העצם זולת זה האחר בחומרם ודומה למוסכם
מאד היותו נקרא בשם אחד עם זולתו מפני ענין מן הענינים שלהם בניהם שבעבורו נקר' בשם
אחד יחד· ומפני התדמותו לאלו השני שמות נקר' מסופק· ויש שמות נאמרי' כללי ופרטי והם כ
כלי קבוצי מין ומשותפים בשם סוגו· כשם כוכב האומר על כל כוכב וכוכב מכוכבי השמים בדרך כלל והוא
נ"כ יאמר בשם מיוחד פרטי· לכוכב אחד מיוחד והוא כוכב חמה· הנקרא כוכב השבעי אשר בגלגל הוא
השני אשר על גלגל הירח והוא כמות סוחר לחמה· ועל כן נקר' כוכב חמה· ועל החזיר נ"כ ועל הדומים
לו מאמר שיש לו שם כללי ופרטי· כללי מפני שלהעשבים ולפי מיניהם שמם חזיר· ויש מהם אחד וה
מיוחד ששמו נ"כ חזיר· והוא שתרגומו [illegible]· ויש שמות שקראו' מושאלים· והם המורים תחלה על עצם
דבר· והונח והתפרסם השם ההוא על העצם ההוא· ואחר כך הושאל מהעצם ההוא שהתיישב עליו כ
מעידות על עצם אחר ולא שלא התיישב על העצם האחר כמו שהתיישב על הראשון· כשם הארי הנ
המושב על אחד ממיני בעלי חיים· ומפני שהוא גבור יקראו הגבור שבבני אדם ובעצמים בשם ארי
וכאלה אלו החרבים והפייטנים אין להם קץ כל שמשאלו' את השמות בדמיונות מזה לזה· ויש שנקר'
מועתקים· לפי שיורו על ענין אחד העצם· והוא מפורסם אצלם· ואחר כן הועתק אל החסרים אל
דברים אין הסכמה בהם שוה אל כונת השם כשם תפלה שהוא שם בקשה אל העצם· והועתק אל ענין א
אחר מיוחד בתורה· והוחלת אל החסידים והעבדים· וכן שם זכר ונקבה כמים ובשמן וכיוצא בם ורבים
והנה אלה השלשה חלקים מכלל השמות המשותפים· ונ"כ יש עוד שמות רבים מהם עבריים ומהם [illegible]

ואמם המעוררים ורבים יאמרים · ואמנם הלשון הענני כמו אם ואם · ואמם ומחסה · ונדון ומלך · ואלה הם המעוררים
כמה שנזכר תמורת מן התמורה · ואמנם התמורות הם הלוק והחכמה והערך · והדומים להם והבנויים שבם ׳
חלופים · ואמנם שיהיו מקומות שלמות · כמו אני ואתה והוא ואנחנו ואתם והם · ואמנם ויתן שיהיו מהותיות
מחוברות אל שמות ואל פעלות כמו חכמתי ומעשי · חכמתך ומעשיך חכמתנו ומעשינו · וכן חכמתם ו
ומעשיהם · וכן כתרומי · כך ראשך וכדומה בם · ואל שיקרא זה הכנוים כלם עשות קנינים · ואמנם השתתפם ו
לעשה · ואם חלקים הכלל בין זכר ונקבה · ואחד ורבים כמו שאמרנו · ואלו לב׳ כנויים בהכרח · כאשר ראוי · והשלם
כל הענינים העולמים במאמר עד יב׳ חלקים · כמו שבארנו בזה הפרק שאנו בו עתה · ויש שמות מורכבות
הרכבת ספור · וענינה השמות המשתנים בשינוי רבים ובהחלקים המוקדם · אחלקים רבים מאד · ועדין לא
לא הבינו אותה אותם · ולא ימצאו לעולם שאין להם קץ · ואמנם רמזנו פה ענין השמות · כי לנו הוצאת בם
לפנים וזה שבארנו בזה ·
אלה סימן ה׳ ענין לסימן ב׳ ענין הפעולות ·
(ה׳) · הנה שם יורה על מציאות עצמי או מקרי · והפעולה יורה על עצם ולא מקרה ולא ענינה
מיוחס אל ענין מאמר בה מה שאמרנו והוא זה · דע שהפעולה יש מורה ונשתתפה ויש
מורה מציאות בפועל · ויש מורה טבעית · ויש מורה מלאכותית · ויש מורה מקרית · ואמנם מה שבכח
· ואלו שני חלקים קרוב ורחוק · הקרובה אל שקרוב אל הפעל מאד · והרחוק הוא שרחוק מהפעל ולהיך
ימצא עניני קרוב ורחוק · עד בין הקרוב והרחוק · כאמרנו הוא האדם הרחוק הם היסודות והקרוב ׳
הוא שבכח זרע הקנה · והאמצעיים הם מה שבינהם · ואמנם הפעל הוא כאמרך האדם קנה בתכליתה
השלימה · שזה הוא פעל בפועל · והקנה המתנה בפעל תמיד · ואמרו שאין הפעולה לא עצם ולא מקרה
כי אם יחס מתיחס אל הפעל שהפעל ואתה ואל הפעל העושה אותה · והנה יורה עצם שאינו בכך ·
וגם אינה בכך · שאם היה כח אינה פועל · ואם תאמר היה כח פעל ואמר אם כן היה עצם רק יתכן
קרותה עם היחס תואר שבו יתואר הפעל · והתואר שבו יתואר הפעול · ותאורשבו יתואר הפעל ·
הנזכר בעצם העשוי או המקרה · ואמנם הפעולה הטבעית היא הנעשית · בין תמצא תאריך בכח ה
המוקד לצורה ולפועל · בין תמצא בפעל · קנין כמו הנעשים · המורכבים כרוב הרכבתם מאוים ועפר · ולחות
המורכבים כרוב הרכבתם מאיש ורוח והתאמות היא׳ ולחות המים ועלייתם זה למעלה וירידתם זה למטה
וכיוצא בם · ואלה הענינים נק׳ הנמצאים הפעולות הטבעיות · יקראו מקריות כמו שיקראו עצמיות כי אינ׳
עצמיים · אל קרותם עצמים ומהם היותם מתחדשים עם העצמים הנעשים אותם · ולא ימצאו לעדם
מפעל · לכן כלל · והשאלות בצחות וקרות האויר · הקורה לעצם עתון הענינים · לעור נשאר מאד כחום
ואים · ולחות ורוח · וכיוצא בם מקרים עתיים · ואלה והדומה להם הם הפעולות המציאות בטבע ונקראו
טבעיים · ומציאות ומחויב הטבעיים כאלה המקרים הנזכרים הקודם לטבעיים כבהתחלת לעתים ונקראו
מקריים · ואמנם המעשים המלאכותיים הם הנעשים ע׳ אדם לבד · על כי עולם לא יבראו אחד אחד לא
קטן ולא גדול לא רב ולא מעט · וגם לא יעדרוהו והמציאות המוחלט · אל המלאכה היא דומה בקנת ענין
לטבע · שהיא עתידת עוה כאומר בעל ודנן · והנה על זה ייוחסו הפועלים אל פעולותם · והפעולים אל פ
פועליהם · ויחס הפעולה · הוא האמצעי · לשניהם והמתיחס אליה · לא יוחסה אליהם · ואמנם שאין פעל בלתי ב
זמן ובלתי מקום · ייוחסו נ״כ הפועל והפעול והפעל אל זמן ואל מקום · ואמנם שאין פעל בלתי אורכו סבות
וכן החומר והצורה והפועל והתכלית · ייוחס לפעל אל ארבעתן שהוא סבת מציאותו · ולולא הענינים
המעוררים בספרי החכמה · ואולם אנחנו נזכיר פה ענין יחס הפעל אל הזמן לבד · עם הפעל והפועל
והשאר יבקש במקומו · ואמנם ויתן אלם בענין המשכיל · ונאמר על זה · שהפועל הנה יהיה יחיד או רבים
והיחיד נחלק לשני חלקים זכר או נקבה · והרבים נחלק נ״כ לשני חלקים זכרים או נקבות · והמדברים האומרים
על הפועל יחלקו לשלשה חלקים · והם הנמצא המדבר עם הנמצא השומע · והמדבר על שלישי בלתי נמצא ו
לפניהם והמדבר על עצמו · והמדבר על חברו פנים אל פנים · על עצמו שלחברו ואלו או שלשת החלקים
שלשה נמצאים כלולים · והם אנחנו אתה הם · ושלשה נמצאים פרטיים והם אני אתה הוא · וכבר אין
בעניים · חלקים עוד לזכרים ולנקבות · ואלו לב׳ חלקים · ואם חסר ואהם דבר · דע שהוא מחסרון הלשון או
והנה כלשוננו · כל עלה לאמם פעל שסבב עם כאומר מן הבניינים אל פועליהם · וחסר מהלשון לב׳ שמות
מלשון עשר · ונקבה הנה השלשה · ולא נתחברו אם · שאמר לאחרים אלהים · ונשארו א׳ כתשעה · ולא כן בעל ראובן ׳
ואתה ופעל פלני · פעלה אשת פועל פלני · פעלו ראובן ושמעון · פעלו רחל ולאה · פעלנו אנחנו יוסף ויהודה
פעלנו אנחנו שרה ורבקה · פעלתי אני יעקב · פעלתי אני לאה · פעלת אתה יעקב · פעלת את לאה · פעלתם
אתם עמרם ומשה · פעלתן אתן יוכבד ולמחורה · ואמרו פעלתם · הנה הנזכרים כמה הפעולות הם יב׳
ואתם היחידים הם ששה · והרבים הם ששה · והנה נמצאו שנים מן הרבים · והם פעלו פעלו · גם פעלנו פעלנו
ולא נתיחדו בם הזכרים מן הנקבות · כמו שנתיחדו בשאר הרבים · ונכה היו הנשלמים ארבעה ונעלמו שנים

מן השלשה · ועוד נפל אחד מן היחידים והוא פעלתי פעלתי שלא נעדר בם זכר ונקבה · כמו שנעדר באחד
היחידים · ואם היו הנפרדים חמשה ועולה הכל תשעה ונשארו שלשה · ואם לשונות שחסרו אחד · ואם שחסרו
מעט · ואם שחסרו בשנה לשונות לומר תשעה · אבל להוסיף עליו לא יתכן לפי הדבור בשנים · שהוא העיקר
או יותר ולא פחות · ואלה הם הקנינים בשנים · הוא היו הם הן אתה אתי אתם אתן אנחנו אני · והנה
לפי זה הלשון על הבנינים עשרה · כי פעלו פעלו שהיו שני ושלם היחיד לאחד ונפל בין א׳ לכבוד הם
הן · ולא היה אפשר להשלים כל היה דבר מעולה · ורואה מזה שאנחנו ותהינו גם נחנו · וגם אנכי אני
ולא מצינו זה הפעל בגזרתם שהטעה לשון הזה להבדיל בין הקרובים בהם ולא נצרך בזה כן נהיה
ובין · ואין טעה בזה שאנחנו אתנו מקום אתן · ולא מזה שכבר אתם ונקבות מקומות בזה כן
מלא כלם הלשון · או לסדר מן הסודות כיחוסים · והנה זה אשר נסיתו הוא לפעל שעבר ואומרים שם
שסובל כי לפי הבנינים ואם הדבור · ואומרים שהזמן עוד נחלק לעומד ולעתיד כי הפעל מורה
מורה על שניהם · ונחלק העתיד לשני חלקים ולא נזכרים דרכם לפי מורה פעל עתיד והפעל אדם
עתיד על פועלים · והענין מפני שהמילים אותן אינם כי אם זכרונה · והם יחיד נחלק לזכר או נקבה
ורבים נחלקים לזכרים או נקבות · כמו בעתיד והם ענין · ראשון שאמר זה הבית עתה או מחר · אבל על
עבר לא יתכן לומר שאמר לכל עבר עתיד ואינו עבר · כי יתכן לאמר לקיים הזה עתה אך התחלתו מענה
האומה ואילך · או תעמוד או לא · ואין שם מענה · כי אם פנים או פנים · והבן זה כי הוא והסודות קצרו ·
שבכל התורה · כי מה שאני כתבה אינו ראוק מהסוד שאינו בו הענין כמבר זה סדרי המדקדים אבל
כבר הענינים בן לענין העתה או דבר מוכרח או מועיל או סבת החבור · ומזה עוד שאמור לנקבה בעוד
שאמר זה הבית בנין כלו · וכן לרבים שאמר ולרבות שאמרה · והנה עשות הקנינים שהם הבנינים ונמשכו על ש
שרש · השמות או הפעולות עשה · ואותם כסוכן להבדיל בין הקנינים בשמות כמוך שמי שמו שמה · שמך שמך
שמנו שמם שמן שמכם שמכן · ובפעלים כמוך פעלו פעלה · כמו שמזכרתי בם ובבנינים · ולא שבפעלים יחסר
אחד כמו שזכרתי · אבל הבנינים עשרה כמו בשמות · ואחר שבתחלתם מן הוא היו תכן סודם · וכן תכן
סוד התחלות שלשת הבנינים של שמות שהם שמי שמו שמה · כסוכן לעצמו · וכן סוף הענין בשלשה והם
גם כן שמי שמו שמה · והמעמד והדבר או השם והלשון ומעלת השם המיוחד · ועוד הפועל מורה
על עומד · וכן הפעל עומד · ולא יקרא פועל אלא הפועל כפועל במות הפועל · ואם פעולתו תמיד יקבל
העבר · גם הוא תמיד לכל העבר · וזה מושל ראשון · ואם יעבר הפועל · והנה הפועל עומד כמינהגו בסוף
אחר שנסתב · ומעט שהפועל חי · או ומת לא יקרא פועל · אבל הפעל יקרא פועל · לעוד שהפועל עודנו כן
ואם נמצא פעלו כמו הכתובות מאלוה לא יקרא פועל · אבל יאמר עליו שכבר היה פועל · אבל אינו עתה
פועל כפועל כי אם בכח קרוב או רחוק · והנה היה הדברים המאמרים בפעל ד׳ · והם כמוך · ראובן כותב
אוה כתבת · ואהרן ויצחק כותבים · שרה ורבקה כותבות ואני כותבת בזה במקומה שאכתבה והכל שנה
לשון · וכן עוד ענין הפעל · כמוך הספר כתוב · האגרת כתובה · הספרים כתובים · האגרות כתובות · וגם
אלה הם ד׳ בנינים · ולא יתכן להוסיף עליה · ולא לגרוע מהם · לומר שום יצא אחד מהם לשון · ואמת שאין ד׳
ואולם הביאור · בין מה כלל בבנין · בין מזכות משלש פעולות תולד לבנינו בכל מקום שתרצה · והנה יש שני
ענינים שהם שרש אל דבר שיאמר עליו ענין פעל · והם שמות ראשונים לפועל כמוך בין או מין
שעליהם תבנה כל פעולותיו · עבר עתיד ועומד · והפעל לא יתלה על שם העצם שאינו מקבל רבוי · ולא
סמיכה · אבל יתלה על שם התואר ועל המקום שהם מקבלי רבוי או סמיכה · והכלל שכל שם יחוד או נסב
בסופו אות · אבל השם העצם לא יאמר לו בסופו אות לעולם אך יחוד או מלאכתו · וזה כן סוד גדול
ודעהו · וכבר ימצא שם העצם עבר · והנה שם הפעל נחלק לשני חלקים אחד מהם הוא שם יחיד ורבים
והשני שם יחידה ורבות · כמוך קדש קדשים · או גדולה גדולות בגלות השין כי הבנינים מורים על ת
תאר התואר · כאלה וכולנו כמו · ומקור הפעל הוא כלל שלשת חלקי הזמן וכם היה הוה יהיה · והוא לכן
כמו שאמרו או גבר · ויש לו רבים רבים כל הבנינים · ואין זכר ימים לפעל ענינו כעניו · כי מפני היותו
מקור היה ענינו נעלם · וכבר יתחברו לפניו ד׳ אותיות כלם לבד · ולא יתחבר אליו או אחרית לשמושו · אבל
כבר יתחבר אליו ו׳ השמוש · כמו ועשו אותו אם משתה ושמחה · וכן יתחבר אליו ה׳ התמיהה · כמו הזמר לא
ואלך לפעל · ולא יתחבר אליו אות אחר · וגם יתחברו אליו כל עשרת הבנינים · והיותו ד׳ ותרנגעם כלם
ובהיותו מקור כלם כל זמן יורה על היותו אחד מד׳ יסודות · והוא משותף בכלם · והוא מקור להם · וזה
ענין שאמר שמן קדון הוא מקור ושמן שהוא הוא נוי · ומן המקור הראשון ומן הענין תקונו שרש כל תיבה
ולא תמצא שום אות משמש עם הענין כי אם אותו והוא העקר · כמו צוה ועשה ורוה ועשה וכדומיהן כלם

תיאור כאור כשור ושור תאור וכנה שב והיות לין מעקר בלבד [illegible] התוספת של ראותיו [illegible] ב
[illegible] אלו [illegible] א
מהעולמים אתו. והנה המחבר [illegible] ר' עניני' על ר' עולמים. והסימן [illegible] עליהם [illegible]
ונה ענינים. ראשון [illegible] על עליון ואומר [illegible] וכנגד על [illegible] הספר [illegible] עליון [illegible]
[illegible] עם עליון [illegible] נשמה [illegible] עד [illegible] הוא שנה
ראשון. וכן [illegible] וכן שמחה. וכן תלמוד. וכן [illegible]
והנה היה זה [illegible] בן [illegible] אברהם. וכן [illegible] עד [illegible]
כנה הדרך. [illegible]
[illegible] יהודה [illegible] יוסף ושלמה [illegible] שרה ורבקה [illegible] יהודה ויוסף [illegible] שמואל
[illegible] שרה [illegible]
[illegible] והדרך [illegible]
[illegible] זה הענין כנה החבור
[illegible]
[illegible] הספר החבור [illegible]
[illegible] שלמה [illegible] עם
[illegible]

[illegible] סימן ד' ענין ג' סימן ו' [illegible] המאות

[illegible] ענין ב
[illegible] הדברי הנקראים [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] סימן [illegible] ענין [illegible] סימן [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

שאמרו הרי שנה ולא המתרמה לו ולמאה לו כמה העין בלא מעין לעין ובראותו כלא העין הטבע למעלה [illegible]
יורה נסו ויתעלה כלא מאתה וקורא אני עליו וכלו עלי והבה אל אקרא כלא אין דלונו ואחר שהקריאה כך
ההקריאה קטנה והגבורתך על מה שראוי להזהיר עליו בדברים מעשים שהם מקומות רבים ואחד מהם [illegible]
אותיות כלם הנכבד והנורא ואמר עוד זה אותיות בעולם [illegible] ודע כי אותיות הם [illegible]
כלם אותיות העליונה על דרך זה שמי לעולם וזה זכרי לדר דר ועוד קבלה לעולם עם עלוא שראוי להעלים
ועוד הין אותיותיו אותיות העליונה זה מוכן לעם אל העלם [illegible] זה כי לעולם הוא דבור [illegible] ועניין
היחוד הוא עניין העלם והנוי הוא עניין המעלה והוא שאותיותיו שראוי לעולם לנו לעלה אותם והוא
כמו להעלם ולמעלה הראויה והעד על זה אמרו [illegible] וזה זכרי שבורה על זה שהזכרים [illegible] ונסוד
לדר דר מורה של דור ודור [illegible] כלם לפי הזכרת שמו [illegible] הברכה [illegible] הזכיר ואמר כן
[illegible] והראיה [illegible] על [illegible] השמים [illegible] על כסא מלחמה
[illegible] אחד דר והנה דר [illegible] שאמר דר בעולם [illegible] זכרו שכן [illegible] כי
אין זכרון [illegible] דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת [illegible] עליו [illegible] לעולם
[illegible] לדור ודור [illegible] מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור [illegible]
[illegible] לעולם [illegible] לדור ודור [illegible] מלכותו [illegible] לעולם [illegible] מלכותו [illegible]
[illegible] כי הם שלשה מעלות [illegible] שמו ומלכותו [illegible] על [illegible] עלם
[illegible] ונסוד כלם הוא שמו מלכותו ועוד הוא שם מלכות סוף תיבות [illegible] תיבות ותוכי תיבות
כלם אותן [illegible] והאותיות [illegible] והם [illegible] לו אות [illegible] שם [illegible] אות והסוד
הוא זה והבינהו שם מלכות הוא מלכות שם הוא וכלם [illegible] שמו והוא מלכותו [illegible] ואין זה דבר
[illegible] אל הוא [illegible] כי [illegible] הברכה [illegible] כלם הברכה והנה נזכרו עוד [illegible] מעלות
להורות בם על סוד [illegible] והעולם מיוחס לזמן והזמן מיוחס לעולם זה
והמעלות הם [illegible] והוא [illegible] לעולם ולזמן [illegible] המחשבות [illegible]
[illegible] אל [illegible] אין ספק [illegible] אחר [illegible] קמות
[illegible] הן [illegible] אחד [illegible] מעלה [illegible] מעלות
[illegible] אחד [illegible] שלשה [illegible] של [illegible] לעולם [illegible]
[illegible] אחד [illegible] שלשה [illegible] הכל [illegible] ואין [illegible] שהכה [illegible]
[illegible] אחד אחד [illegible] הוא [illegible] המעלות [illegible]
המעלות [illegible] והוא של [illegible] המעלות [illegible] אחד [illegible]
ועל מה [illegible] המיוחסים [illegible] אחד [illegible] אחד שאין [illegible] הברכה
[illegible] המעלות [illegible] הברכה [illegible]
[illegible] ועל זה [illegible] בספר המדע [illegible] שם [illegible]
[illegible] על מעלותיו [illegible] על הכל [illegible] על [illegible]
[illegible] על [illegible] מיוחס אליו [illegible] על [illegible] שם [illegible] מחשבה [illegible]
אין [illegible] כי [illegible] קבלה [illegible] כי [illegible] אחד כלם הוא אחד [illegible] של
[illegible] אחד מעלותיו [illegible] שכלם [illegible] שם [illegible] שאותן [illegible]
[illegible] על [illegible] והם כלם עומד [illegible] כלם [illegible]
כי זה כלם [illegible] אחד כלם [illegible] של [illegible] ואין [illegible]
[illegible] אחד [illegible] עד [illegible] אחד [illegible] היושב עליו [illegible]
היושב על כסא [illegible] כסא [illegible] עליו [illegible] אחד [illegible]
[illegible] כסא [illegible] עליו [illegible] כסא [illegible]
[illegible] כלם עליו [illegible] על [illegible] על [illegible] אחד [illegible]
[illegible] שם [illegible] על [illegible] עין [illegible] ואין [illegible]
[illegible] שמו [illegible] על מעלותיו [illegible] על הכל [illegible] והכל [illegible]
הכל [illegible] הוא הכל [illegible] הכל [illegible] הכל [illegible]
[illegible] הכל [illegible] הכל [illegible]
[illegible] אותיותיהם [illegible] ואותם שם [illegible] שמו והוא [illegible] אחד זה [illegible]
[illegible] כלם [illegible] לשון [illegible] אותיות [illegible] שהאותיות כלם
להורות בם מעלותיו האחד כי הם כלם אחד [illegible] הכהנים [illegible] האחד

הוא כמו אשר יודעת כמו שנבאר שאין אשר אותיות ... שלם הם אותיותיו כמו של האות כן לא כרותין
וכן שר היה הוא ואיחוד רעיו ואיחוד עם לבי הברכה במעלות שמו ואיחוד ואל שבעה וכמו שבל א
איחוד כמו בברכה ואיחוד ... הוא אשלשה כמו ששמו אחד ואשלש וכמו שעל איחוד ואל ג' כהנים
[illegible] ושלו. ולם. שאל אל אין לא ... ולא כן ... לא אין לא ... כן ואחר שהודעתיך זה יודיעך
שאין שם כמות ... אותיות בלא פנים. והנה הם הראשונים הנזכר אל האותיות שהם יה ועוד
נבחר ו' לשתפו אל השם. ועוד נבחר ו' והנה אלה הארבעה הם אותיות הנה והם אשר אליהם כל
ולא ... על שם האיחוד אין כן שתף. ואות אחר לא כי הם אלה הארבעה והם הם לכם אותי
השם האיחוד. ואחר שהודעתיך זה שמע מה שאומר הם בסתריהם לפי הקבלה כחוק זה
הלך סיון תשעין ב' סיון לכל עם הראות אותיו השם

בנבור שהשם שנאמר ... האותיות אשר אלה מוספרים ... אותיות לם כבר
כה כרח והם לם יחד ומה שהוא ... מה שנמצא אחדו ... הוא יה
... שיורה עליו אות שיורה שכן ... עם ... אחדו והאותיות כי ו' הוא אות ... אל
האותיות ... ולא ... והזכר אחת ... לכן ו' ול נקוד שמיע אותיותיו ...
משותפת והזכר לאותיו ... אחת אחת כל אין ו' ... על אחד ואחד אין הנקוד
... כל אות ... ואחר ... נקוד ואחר לאות הברת
האות ... נשיאה הנקודה ... עם ו' ... מהמורכב ... על דרך משל
כל ... לכי הפסק ... ו' ... לנשיאה ... הכח ... אותיות ... האדם ... הפסק ...
נשיאותן אשר היא הסבה הקרובה ... אותיות ... נשיאותן הם סבת ... הקדומות
הנה אותה נשיאה שעליה ... כל הנשיאות על אותיות ... שהוא ... והוא הסבה הראשונה
לכל ... החיים ... כל התנועות ... ועד סוף ... של הכבות הם חמשה ... אותיות
הדבור אחת למעלה ... ונקודה אחת על סוף האות ואחת למטה ... נקודה
אחת ... האות ואחת ... בין מעלה ובין מטה ... אחד ... האות ... ואחת למטה
... נקוד ... מסוף האות עד ראשו ונקודה אחת ... ואחת ו'
למטה ... ונקודה שני נקודים אחד בסוף האות ואחד ... האות ... של ... הברות
הן למטה ולמעלה ... שהוא אחד ... והאותיות ... ו' ... ו'
למטה נקוד אחד ... והשלשה הנשיאים ... ואחר הנקוד ... וזה הענין
... הוא ... נשיאות ... הם ... וזה זה ... שלשונה
והוא ... לנשיאות ... והנה סוד ... כח ... שלשה חיים ... על ... של האדם והוא על
שני ... והם ... חי ... והוא ... חי ... שיהם ... והאות ו'
... אותיות ... יה ... ו'
... הנשיאה ... שלשה ... לנשיאה ... הוא ... בסוד ... והו
כל נשיאה ... ועוד ... זה ... הוא ... השם ... הנשיאות ...
... ועל האותיו ראשונה כל ... שהוא ... האותיות
וכל ... מספר האחדים. שהוא ראשית לכל המספרים ... מספר ראשון ... אחד הוא
מספר ... אחד ... מספר ... האות ו' ... לשם ... עם הדבר ה
... שכל ... והסוד ... ועוד ... שהוא ראשית ... אחדים
... ו' ... ועשרות ... כסיון ... שמשם ... כסיון ... ו'
כסיון ... והוא ... שם ... אחד והנה ... שהוא ראשית הוא ב'
... שהוא ... ראשון ... אחרון ואשר ... הוא ו'
שהוא היא ... ראשונה ... שהוא שם ... והיא היא ... ראשונה
... שהוא שם יהוה. והיא ... האחדים. והיא ראשונה ... זה
הורה על ... ראשון ואחרון. ... ראשית ... ו' ... הוא ...
לכל ... והוא ... שלם ... ולפי זה הענין ...
אחד ... שהוא ... על ראשית ... כמו ... ראשון ... כי ...
... עוד ... העשירי ... על תכלית מה שאפשר ... שהוא ...
ו... שהן ו' ... עשרה אותיות ... ראשון ... אחדים על שם הראשון ...
שהוא אחד ... האחדים ובסוף האחדים. שהן ... ראש ... אחדים סוף ...

שלשתם צריכ' להעיד על אחדותם לפי שעל ספירות בלימה שהם אמיתת האחדות ולא היה יכול זכ
שהיה שוה לכל שתי אותיותיו בשום פנים. והנה הנה שלשתם בהספרם כ"ט והם חלי האותיות ועקבי אותן
כן עליהם בסימן עצום שהנה בהלכם שם אות אות בשני חלקים. ונמצא א' לכל אחד ואחד מהם ועוד ורבה
ואחד אות אותיות ואח"כ אות בשלשתם תמצא סודם את י' את. כלומר סימן ראשון וסימן אחרון שעשן את
הוא סימן האיזון. כמו והתגית את. והמונ שם את תחיה. וזה עליו את של דין את תמות. וזה עליו את שלום
והסוד אותם שאמר כלב הוא עליהם את של רה. ואותם שהיו במקום הוא עליהם את של רה. והבן זה
מאד. וסוד דין הוא סוד יוד. וסוד רם הוא סוד יוד הי וו הי. ופירשו גם הוא יוד הא. אלא שאלו ה
האמינהו לבם וכסוהו עם רם הלב אשר לא אל הלב עד שתתגלה העצה הסובבתם ועורר עליו ועמו
על מצות ואלהים את עולת לבבם. והפסידו היסוד הטוב שהוא אמרו ועורבם לא תקנו עוד בסוד הקל
שהוא הסבה הקרובה המועלת להוציאות האדם. והוא מצד השני הרחוקה מצד האחר. ופירק התחייבו את
החיה אשר הם האיזון קרובים מי שהיה סיבת הוצאותם. ולא החיובו מפלם שהסירו מלבם עלתנו ולו
את עונותיו כמה מאלו ומאוהו ופלתם אותדוו עד שיהיו מהותו והוציאותו את בשמו. והחיו זה שבעבדו
והאלהיו את כחו. ונאלתם האיזון חי באות ומפני היותל דם ראשית האחר האדם היה שם מלה שלאמונה
והרבה טובתו. ואמר עוד כי את י' גם את. מספר את עולה אחד. ובאו הם שני עדים עליהם שהם
מעידים ואומרים לו אתה י' אתה. כלומר אתה ראשון אתה אחרון ובאמונה אתה בלשון לעז את ושניה
שנים במספר. ואמר שהיו אלו השני אותין חורים עליהם. והם ראש וסוף. ואחד הזכרנו לשלתן. א
אלוהים עוד שנים אחרים מעלעים. כי מפני שהם נוגעי אשר להמצא את אחד לבד מעלעי בינהם
כי הם שנים. ועקבו המעלעים מאוד להיותם שם לשם והם הם ונקראו חשבון חשבון עלו וכן חשבון
א שורש ראשון לכל חשבון וחשבון. חשבון שלם. וידעתי שתגלו ותאמר אחר שהדברים חפניו מה לא ד
היה שם אלהי תורה שהוא שם המיוחד. רעשן היה ראוי. אלא מפני שהשם רצה להעלים שאו כי לבוין
בו ובתה המשכלים. ולעזן ולבר ולזן כן שלם היה הבוח לכסותו ולהסתירו ולהעלימו. והורבו על זה
אמונות העלמה. ולו היה נעלם תכלית העלם. לפי המשכלים בעיונם אולי לא היו יכול להשיגו מהוע שם
דבר והיה השם שאמי עולם על דרך משל אלא על דרך משל. אלא היה הבוח שיהיה מאותן בין שני לצות
כדי להשלים בו שני מיני בני אדם שנ' עליהם אדם ובהמה תושיע יהוה. והם שלמים וסכלים. אלה כנח ע
עיונם בלם. ואלה קבלם עליהם שהוא עולה. והסכלים נמסרה להם הגזרתו והם לא יבינו עוד בשמם
והמשכלים נמסרה להם הגזרתו ושמחו מאוד בעצמם הרבה. כמו שאמר הנביא היודעו בזאת השכל וידע
תמות ובלי. וכן עשו הנביאים על זכרו. כמו שנ' המזכירים את יי' אל דמי לכם. ועוד תמצא דומי לו עד
יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ. וכבר אמר' עליהם ומה נעלה לא יחשב. כלומר לא שתקו ולא הזכירו
ואחר שהדברים כן הנה היתה שם סבה להעלימו וסבה לגלותו. ואלו היה אחד שם קטע. והיה צריך להודיע ש
שזאת האמונה הם האותיות המאולות עם כל נקוד הוו הבסילים תמיהים. ואומר שזה לא יתכן שיהיה השם
מורה על אותיותיו שהם שלשים וגולתם שלא היו מכרים מעלת זה הענין האמתי העליון. ועל כן הוצרך
לגלות זה בצורות אחרות לכלי מובנת לפתיים. ומובנת לחכמים. ועוד טעם מעולה מן הראשון והוא
שהשם האמתי לא יתכן סודו לכל נגלה שהוא אורה של נגלה ואמתת מציאותו התחייב. וגם לא יודע
תכלית קווי האיזון לו. שבקוו יכיר אדם סוד כל התנועות. שהוא סבת כל תנועה סבובית שירה ושירן
שתמצא בו תנועה סבובית סבה להוות על התחייב התנועה הסבובית מאמע וגם צריך שתמצא לו התנועה
הישרה כמו כן להורות על שתנועה מתחייבת נמציאו. והנה לא תהיה הגזרתו שוה לכל עונש הנשאות
הדמעות שהם ירדו עליהם ועל התחייב מאמע לכל כלל. ופירוש שמציאותו כי את השנה כלה הוא
הנקודה על פי הקבלה האמתית המשלמת ידיעת השם מותת. ואח"כ אם לא היה מורה בשם בעצמו זה כלו היה
היתה מורה עליו בשמות אחרות. ועם כל השם הנה שם העצם כל התורה לה מעין מורה עליו חוזר
חלילה תמיד וזה סודו. הוא והמשכיל יבין וכבר עוד מקום אחר ואחד בזה שמתמונות גלגלים ונ
יי היה. והנה כבר שהנה זו הצורה השנית לא בזה כי אם שלש פעמים כל התורה בשם ראוי להיותו
לכל ענין. גם לא נמצאים ולא בתורים בנוית שם השם אלא פעם אחת. ואמנם המקום שבו בן מגור
נם לא בזה אלא להורות על היותו סבת הגאולה הכללית והוא ה' אלפי' ו' פעמים ה' והבן זה והוא בעצמו
מה שהורה עליו השם הראשון בשני מקום. האחד י' פעמים ה' ונ' אלפים שהם ה' אלף שאלפי' אחדים הם
והשני אמירה מן ה' ונבראו בגוון ה' פעמ'. וכן השם השני בעצמו ומן השני מהפך בנה ה' פעמים ה'
ואחר עשרה ה' פעם י'. ולפי זה הדרך יהיה שם העצם אשר ראשון ה' הכל. ואחרון לא. אלהים הכל לגן. וה

והראשון אשר ראשון · הוא הכל אלף חסר לאחדים עליו והוא כלו אלף ה׳ פעמים · שהם ואלף ה׳ פעמים
· שהם כל · ואשר והסוף עולה סודו כלו כל · והוא סוד עץ חיים אשר העולם ומגדלו דין וסודו זה בזאת כל
ודגלו וקום מושבו כי זה הוא · וכל עץ · של מלך וגם עולם פירותיו ובאתו שבו ועולה לשם בן יב אותיות
יהיה סודו כלו ולכלו וכן השם יה שמו ויה זכרו לעד · ורמז המספר רם וסודו רוח יהוה · והנה זה
הוא עץ חיים · בסוד רם · ותמונתו רוח ורוח הוא · והוא נפש האדם הכוללת נפש · והנה הוא הו במתהפכת
בים שהם כלו ומתהפכת פנים ואחור · והרמז אחור וקדם צרתני · ואותם הנה בזו כשם הראשון פנים
ואחור · והיה ובנתיים ומכריע הנקודה של · ספירות הכנה · ועניין ו׳ שהוא בנתיים יורה על קיום דבר
תמיד עליו · עומד בעניין עמוד שעליו הבית נשען · והוא סוד סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה
והיו מלאכי אלהים עולים ויורדים ומעלותיו לסבב תנועה ישרה כצורת ו׳ שהוא תנועה ישרה ותנועת
בן ווה נקודה · ואופן יורה זה השם שהשם המעמיד העולם אשר בתנועות מ׳ עולות ויורדות ב
יה יה יה
במה זה השם שסודו · ספירות שהם נחלקות לשני חלקים שוים שהם ה ה · ויורה היות שהוא יה יה יה
היה אשר המכריע בנתים הוא · ו׳ נקודת עגולה שהורה על תנועה סבובית כבכה שהשם מעמיד
עולם התנועה הסבובית · שהוא עולם הגלגלים במה זה השם שהוא כלו ספירה אחת ראשונה ושהיא
רוח אלהים חיים · והוא רוח הקדש · ועל כן נאמר כי רוח החיה באופנים · וכבר נאמר כי רכבה יה
אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן · וסוד יהיה עם סוד [illegible] הרוח עולה כן סוד רוח המגב
השם המגב · והנה היה השם נב בן באותיות והוא זה יה · ובהתהפכו [illegible] סודו שהוא
יה יה · עתה חבר כל שלשת [illegible] השמות השלשה ותמונת הראשון הוא והשני היה והשלישי · יה יה · ח
חבר מספרם · ותמונתו [illegible] והיו הרוחנים [illegible] עם · [illegible] עם [illegible] ועולה [illegible] · עם [illegible] עוד
ועולה [illegible] חבר שניהם ותמונתם [illegible] והרמז [illegible] עם שם [illegible] צדק ונשגב · והנה עם שנה כמו
מספרו עם [illegible] חברים יחד · ותמונתם [illegible] והסוד [illegible] וסודו קדים · והרמז יבא קדים רוח יהוה
והנה יהוה אלהים יחד שלשה השמות עולים [illegible] שהם [illegible] והסוד [illegible] לשם סוד הנו ומעלה
כשלשה שמות מיוחדים שהם [illegible] שם בן יב ונעלו אותיות השם · ועם [illegible] עלו יב ועולה [illegible] ויורו ·
על [illegible] השם השלם פנים ואחור · והשם שהוא תמיד והוא אהיה מכריע בנתים וכל אחד כמות [illegible]
והיה אשר אהיה אשר אלה מכריעות בנתים · ושני השמות הם דבר אחד התמיד והאחור · והמכריע
צ [illegible] שם [illegible] סודו · ואם תמיד שלשת [illegible] אתם ותולדו כל אחד עולה [illegible] ומתוק [illegible] מאד
וסוד אשר [illegible] והסוד [illegible] בתוך [illegible] והכל [illegible] והמספר [illegible] יהוה [illegible]
והרמז [illegible] יהוה [illegible] שמספרם השלמת [illegible] שהיא [illegible] השלמת [illegible] והסוד [illegible]
השלמת השם [illegible] השלמת השם [illegible] ועולה כן סודו מסוד [illegible] שהוא [illegible] על [illegible]
[illegible] · והוא זה [illegible] בסוד [illegible] שהם [illegible] · ונאמר [illegible] הם [illegible] זה [illegible]
זה ותמונתו שהם [illegible] אלהים הוא [illegible] וסוד [illegible] ורמזו יהוה [illegible] · [illegible] כעניין [illegible]
הנה [illegible] · [illegible] סוד [illegible] כעניין הנה יהוה [illegible] הנה הוא [illegible] שאמר הנה
[illegible] ואמר [illegible] עתה [illegible] ומה שאתם [illegible] · והוא הלב והנפש והאחד · ומה שנמשך
אחריהם · והנה [illegible] הוא [illegible] אהבה · והיא [illegible] אהבה [illegible] אהבה · ושלשתם [illegible] אחד שהוא
[illegible] אהבה · וסוד [illegible] · והכל יה יהוה · שהם על אהבה [illegible] · ותמונת העולם [illegible] שהוא עולם אחד
והוא עולם אהבה לא [illegible] · [illegible] זה רמזו על יה אשר הוא [illegible] והוא [illegible] שהוא יהוה
והוא רמז [illegible] · כי יהוה הוא האלהים · והוא [illegible] האלהים והוא אדני יהוה · שהוא אדני אלהים להורות
בם סוד העולם שהוא כל האלהים · השוב אלהי האלהים ותמונתם [illegible] · לוא ראשון ואחרון [illegible] עוד אדני
האדונים ותמונת הוא [illegible] והיה [illegible] ותמונת [illegible] שהוא [illegible] ראשית
[illegible] שם בן יב [illegible] שם שסודו [illegible] · וסוד [illegible] הנשאר [illegible] · [illegible] שמי שית
בראשית · והסוד שמי נסתר בראשית נסתר שמי שני [illegible] · שמי המיוחד והמפורש בראשית
המיוחד והמפורש · ואם [illegible] זו הדרך המופלאה [illegible] השם · חבר [illegible] שית
עם שית · ותמונת [illegible] השלם [illegible] · ורמז [illegible] · חבר שמי שסודו [illegible] עם בראשית שסודו
[illegible] והוא [illegible] ותמונת כל ראש והוא ראש כל · ואם תמונתו [illegible] · תמונתו [illegible] · וכשתמונתו [illegible]
תמונתו [illegible] · בסוד [illegible] · וכלו הסוד שני [illegible] ושני [illegible] · והרי התגלה לך סוד ששת
ימי בראשית · והוא סוד שש כנפים בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף · שהם הפנים
שהם בראש והרגלים שהם למטה · והכנפים אשר ידי אדם תחתיהן שהן באמצע · פנים שתים · והם
ו׳ שערים ירים שתים ולהן ו׳ ספירות · [illegible] · קולים שתים ולהן גם כן ו׳ ספירות [illegible]

י׳ אלהות העליונים · והם המתחילים כ״ג ומעשה וכו׳ אותיות והנה אין הזכירו · דין שלשה ימי בראש שיתין ע״כ יום
ראש השנה הוא יום הדין · ומתחלף קן גדול וקן קטנה לסודם עתיק · והיה שתים חסרים מיהם ועוד
הסוד מטטרון שדי שמו כי יהיה סנדלפון שדי שמו שדי · והמוסיף תקק״ע גם שם מטטרון מע״ר והכל
כתר שדי לו · ועל זה תדע שנקבה הוא ומעיד על יום הדין · הפעמים ה׳ כ״ה קט״ה וסודם יום הדין · והדינים
ורחמים · ודע כי מחובר אל אות הראשון של השם וד׳ ומפני שני ענינים ראשונים · אחד ומפני היותם גם הם
שניהם במספר · מטטרון · ושני מפני הוראות המשלם · על כל המלאכות אשר וד׳ יורד עליו שהוא ו׳ קצוות
וד׳ יסודות · ואמנם יש לו אחד אלו השנים דרכים רבים ואלה מהם כתוב יו״ד אלף ותמצא סוד מלאך
אלהים · והוא אדני יהוה שהוא שאומרים · והרמז עליו מעשה ידי אמן · שהוא כמו יחיד לב · ויהוה הוא
ורמז ונבואה ומיה שדי · והנה יהיה לע״ שדי · ומשם תבין עורך יהיה אשר יהיה · שהוא סיון לאלף נאמן · הערך
יו״ד · ודע כמה עולה המחובר אמן · והנה הוא הכל גם כ״ה · ורמה עוד כמה עולה המחובר וכן ועוד כתוב
יו״ד · והמחובר מן אל ד׳ שעולה · הרי מספר שניהם א״ל חברים עם המחובר מן ו׳ו ותמצא
יו״ד מן מחובר יו״ד והוא א״ל הכל נ״ב · ועוד חבר מחובר ה״א כמרובעם ותמצא יהוה · והנה אלהים
שאינו מן יה ואלו יהוה אלהים · והוא הוראות בסוד הודות · כי יהוה אדון האמים · אל אלהים אדון הדין
כי אלהים הוא דין · והם הן אדני · גם הנה יו״ד ה״א · והסוד הן אדני שהן ס׳ והם יו״ד ה״א שהם אמן על
הרי הכל סיון נסים · ועל כן היה שם המיוחד וכו׳ · ורמזים נקוד · וענינם חסד ואמת יקדמו פניך · והנה רמז
יום הדין · ואלו מן דאין יה · כנגד · פעמים · הרי אין הפעמים הרי היוד והנה הכל מן יורה · והוא כי
היוד כמו שזה מן היוד · חבר שניהם ותמצא סודם · אדם שם האדם נון על צורה · צורה של נון · ושניהם
מתים · אך כהלכתן · ואלהים שם המיוחד · שהוא שם החיים שלנו השם ומחיה המתים · והכל אל ביחד
ויצר הטוב הוא שם מחיה מתים תתנו · חשוב עוד בא ענין ה״א וו ה״א ותמצא חבר כלם על הדין השער
עולה ע״כ שהוא במטטרון דין · ועל כן אמר רבנו ז״ל הוא ע״ד והוא דין · לסודם ה״א וו ה״א ע״ד דין · ואמנם
הסוד המאמר מהם הוא הוא · ועל זה נאמר זה שמי לעולם וזה זכרי לדר דר · והסוד זה אמר וזה יזכר ו
וזה דרך שני הכרים שאמר השנים הלבנות שהם משותפים כעליונים עם חומר וצורה כאחד צריך ולשנב ה
המדברים על החומר והצורה · כפסוק ומגדל עוז השם ולמעלה · וגם התחתונים כולם זה דרכם ושתופם ו
אלו שהעליונים חיים והתחתונים מתים · וכהלכתן כח החיים עם המתים שכבר המתים חיים · ומכאן ו
תבין מהו ענין תחיית המתים · ומהו חיי העולם הבא · ודע שדרכי השם אין להם חקר · כי סתרו לאין ו
אל יום תלונה ההתעלות לפניו כל יום ולאו תהיה דומה לחומר החיים · אשר סובב סובב ואין גז ואת
ומקומו · ואמנם שפעל פעולת בטחונה בתשועתו והוא לי לגאולה · חומר היה וחומר הוא · ואין לו מכל
פעולתו שום מעלה נוספת על עצמו תלשך והמזון ולהסתכלים בחסרונות שמשלותם בכל יום ומעלות
לפני אל שבריום ומתוך ידיעת שמו אתה ולפיכך אחתום זה החלק בסוד שם בן י״ב ובהוראתו ומשם תמצא
וידעת שם בן מ״ב · ולסוד שם בן ע״ב · כי הכל אלו ומקום אחד · והכל הולך אל מקום אחד · ודע כי זה
בן י״ב היה הכהן מזכיר עשרה פעמים ביום הכפורים כנגד ימי תשובה · וכנגד י׳ ספירות וי׳ דברות
וי׳ מאמרות שהכל עונה אל רמז אחד ומתקשר מאלהות ולמלאכות · וגם ממעלה אל מעלה ומענין ו
לענין ומסבה לסבה עד הגיע הכל אל שלוחו לנבראיו שהרי שלוחו לנבראיו יו״ד הוא לומר ע
עשירי הוא · והעשירי יהיה קדש ליהוה · והנה שם בן י״ב עולה למספר זה כמספר אלקים השנים שלשים
ו׳ ושלשותם ד׳ ורביעיתם ג׳ ושלישיתם ב׳ וכלו חלקים אלה עם החלק המיוחד שהוא א׳ עולה סודם ה
ה״א · וסוד י״ב הוא הוא הרי בסוד ה״א הוא יו ומאמר הוא ה״א והכל כח · יהוה יהוה יה הו
יה אחד וזה דרכם · ואמנם יש לו כמה סודות אחרים · ואלה מספיקים · וזה אחד מקיפין
לך כי ובסוד המבוא עולה לך עוד סוד נקודת בענינו · הנה כבר נשלמה · יהיה והוה והיה
מנותיו כמה שלמנו והורות עליו כענין האותיות המיוחדות לשם השם
אלו שהיה מה שעורדע עליו הכתוב והיותו כמות רושם עקרים ומה שצריך שיודע ומשם ברוך ה
העיון השכלי כבה והגיעם אל עת תשועה דבון

הילוך השבעה סימני אותיותיו הלוך חלוף וארבעה ועניינו ארבעה והתיבה על ייו

חלק סימן ח' ענין ז' סימן ע' כלל צירוף האותיות

זה הכלל הוא כי הבית ואשר שאין לו סוף ואשר אין אלא אין סוף הבריאה כמו ש' של כל סוף ולכל
ושון סוף כמעט אל כמה אין להם סוף. והנה מפני שזו הדרך היא הראשונה מן החכמה האמיתית
שזה סוד חלק כלות ועליו לחלקה עלו כשמה הכלל. והוא סוד צירוף האותיות שהוא בנוי שבעים
ששוות או נקרא הפוך האותיות שכל אחד. וידוע שאין לשונות כי אם הפוך המחברות האותיות וי
ויקרא זה מגן. מפני שבאותו ענין היסודות וכמו של דבר מורכב מאותיות כן כל מגן מורכב מן
יסודות. וזהו סוד השם שהוא יה. יוד הא כי יהוה' מורה על כל אותיות. וה' מורה על ד' יסודות ויוד
שולט כל הדבור וכל היצור אלא כלם אחד. והוא כן שסודו עולם ושנה. ומורה על היותו מקור תורה
וממנו הקשר והפרט עד הוה על היות השם המקור בזכרים. והוא כמעט דבר יהוה אשר ממנו
כל הברכה. וממנו בא הברכה. גם לו משפט הבכורה בבכור והם והם האותיות הבינה והקבלה. ועל כ
התגלגלו האותיות פנים ואחור. כמו שנזכר בספר יצירה. באומרם כותרת בפנים. גם כותרת בפנים
וכן כלן וזו היא צורתם. אב בא. [illegible] וכן כל מה שתכתב מהם [illegible]
כנו. והנה פי' זה הענין. כמו שאומרין [illegible] כלומר שמתהפך הראשון לאחרון ואחרון ל
ראשון. הסוף לראש והראש לסוף. [illegible] עם כל אחד ואחד עד סוף.
והנה [illegible] מפני היותו פנים ואחור. והוא המספר שמורה על הבנין הקדוש [illegible] אותיות
[illegible] שהם ד' אותיות ובתיבות [illegible] ההפך כל אות בפעמים [illegible] אבגד זה
והנשאר כל ב' תיבות הוא הנלמד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
תעשה לכל הצירופים [illegible] דרך הפוך האותיות כפי מה שמספיק [illegible]

חלק סימן ט' ענין כ' סימן פ' כלל תמורת האותיות

התמורה

שלה דרכים רבים. יש מהם שתהיה התמורה על דרך [illegible] אות במות [illegible] אחת
[illegible] יהוה שמתחלף [illegible] ועל כ' [illegible]
ובמספר שהם ד' אותיות [illegible] ארבעה [illegible] והם ג' ספירות אשר [illegible]
כנגד ג' [illegible] והנה ד' אותות [illegible]
[illegible] והנה התמורות [illegible]
כמו [illegible] על שם יהוה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] והנה תמורת האותיות [illegible] התמורה
[illegible] תמורה [illegible] והנה [illegible] התמורה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

רבים על מספרים רבים ורמז של מה שבתקרא דברי הלשון שהוא הלשון הוא יותר מעולה ולמה שבתורה
המעט הוא יותר מהות ואולם שהוא יותר רחבה ובכל מספיק זה המעט שהוא יותר מתורה ולפי זה החלק
ולפי דעתי מי שאומר בעבור״

חלק סימן ד' עניין ג' סימן ו' כלל משקל האותיות

ההשתל הוא שיהיה מספר האותיות שוה בשני עניינים האחד בלשון לבד והשני בלשון קל ונקבה ,
שבן ה' אותיות בנגד ה' אחרים והמספר של שני עניינים בהיותו שוה משני הצדדים יקרא ע
עניין שני קנה השווי המשקל בין אותם ובין רגל וכולו בו יקרא משקל והנה זה הדרך שוה ונאמר אחר
אחד והוא אמר שמירת המספר השוה והשלון לבד ואין רואה לו אלא שוה שאמר מספר הלשון האותיות
בנערים ואין נאמר שאמר זה ועל כן בהחלוף לבד יקרא זה נאמר ובהחלוף תכ בלבד יקרא זה משקל וכן ,
לההדמות לזה הוא ההבדל השיתו בין נאמר דרך ובין משקל הנה כבר התבאר זה״

חלק סימן ז' עניין ד' סימן א' כלל נאמר והבדלו״

דען כי בספר יצירה לא נאמר כי אם דרך אחת מהצורות והיא הלשון לבד ואמר שהוא שם הדבור הלשון ש
שלון הדין נרתך ואולם אמרו הקדמון הוא על התחלת הסיבה המוקדמת כי אם שם הסופר בלשונו ,
מחוקק והוא עניין תקון האומר להביע לכל צורה ואולם אמרו הלשון הוא על שנית צורה בבן אלו שלון ו
והדין הם סוג שספרו ואולם נרתך הוא אשר ביאר שם עניין לבד וזה מפני שהוא ראשית לכן ולמי שכל
הצורה הראשונה הזאת שהיא צורת הלשון כל עולם לכל השלון ומי שלא יקבל זאת ולא שתלכן גם זאת ו
לא יקבל דבר מן האחרות כי לכן תלויות בזאת ועל כל סוגי על הראשונה ולא נזכר דרכי פרטי חברה כי אם ,
בשם הכללי לבד והוא אמרו שלון והדין ובזאת כבר היה באמרו כלל שלון הדין יו עמלון ולכן עמו
ב' עמלון ולכן עם כ' חוברות תלויה ויודע שזה הדרך שלם הוא דרך הלשון ואין לו דרך שיקל ולא דרך
הזרה ויודע לשם להן עניין הלשון והנה נאמר הוא עניין הלשון שוה במספר שלא עבה בתוך
ורבע קנאמר והוא קנין וכנה רבות לכן בו הדרך כמו לא עזר קנין שוה וכן לכן ואין להם חקר ואולם
עוריקון ויותס יו נאמר ואל ראשי תיבות כמו יבו האלון והדין הזה פעם יקראו זה עוריקון ופעם
יקראו ראשי תיבות ופעם יקראוהו נאמר ומפני שיתן שלש כוכבם בעניינים והנה רבות גל סתנו ד
דברים רבים מאלו העניינים בעניין פס ידו די כתבו אשר בענין דניאל על אמרו לא ילין סתנו ומקרי ו
ואמרו פלו אמר קנאמר מסתבר להו מנו מנו תקל ופרסין שהוא יתות יתות ורך תנאמר ואחר אמר
אנס אנס לקח נסרפו ואחר אמר מאתים נקפי אמרו וכן יתכן להשוב עליהן רבים כי הנה ה
האותיות בחומר וההבנות בצורות על כן יתקבלו ההבנות על האותיות והאותיות עומדות מקום
ולא שעו כי אם סדר תנועתם כי החומר מתנועע בעצם ותנועת הצורה במקרה גם הצורה מתנועה
את החומר בעצם ומתנועעת מהחומר במקרה ודרכי ראשי תיבות משתמשים בה מעט מפני חסרון ,
חכמה אבל סופי התיבות יותר וראשי התיבות הרבה קנין לו ואלך נאמר ואמן הוא ראשם ולכן י
הוא סופי אלו הוא תוכים וכולם כם הכל כל מה שאמרו מנה הדין ואין לו ערך לסגנותם
יותר מזה כי ראויה מתנוסים וראוי כמות ראשי פרקים ואלה הם לפי הכונה מספיקין

החלק השלישי סוגי האותיות הוא חלוק שלשה ועניינו שלשה והתחלה נכר

חלק סימן ה' עניין א' סימן ג' כלל הזכרות בנקודיו

זכר אשר השלמתי עניין הפרק האותיות הכלל ועתה יתחן לע״ש נסתכנו זה שאמר לנקוד מסוד ה
הזכרות השם ונעשה יותר מהם הוא הלשון הראשון השלשה מנוה ואין בו שינוי כי אם בנקוד לבד
וסודו שמות שלשים נזכרים בשתי צורות ובלן הזאת הראשון עוד ומתנועע בנקוד והשוב שהנקוד
הוא במות אותיות והוא בלן ה' נקודים והתנועה בם שלש אותיות נוסחת פעמים בלשון זכר ופעמים בלשון
נקבה ואולם חלם של הה' הראשונה ואין גם מוקדם כל כל שלא ישתנה בו כל כל ההנכרה גם ו' א
מעידות פעם אחת בקמץ ופעם אחת בסגול והחרז הזה על הזה ואתה הזה להם ואלך ויהיו לפי ,
אלו אותיות שמות ה' בנקבה זכר ונקבה והנה תמש אותיות מתנועעות בלשון דרך פעמים גם ה' נך
נקודים משונים זה מזה וזה עולה לחשבון ו' ואות ואם תנועו ה' נקודות עם ה' אותיות כל מה שיעלה
לכל מן הנקוד עולה לחשבון גדול מאד ואולם ההנכרה של השם אין נקודה הראשון הנקרא נקודה השם
כי אם הזכרת עם כל אות ואות מהשם פנים ואחור כפי הצורה הזאת שלא יותנה בעבור חושבי ש
שגע״

צירוף הזכרים אל״ף עם יו״ד
פנים ואחור

אי	אי	אי	אי	אי	יא	יא	יא	יא	יא
יא	יא	יא	יא	יא	אי	אי	אי	אי	אי
אי	אי	אי	אי	אי	יא	יא	יא	יא	יא
יא	יא	יא	יא	יא	אי	אי	אי	אי	אי
אי	אי	אי	אי	אי	יא	יא	יא	יא	יא

צירוף הזכרים אל״ף עם ה״א
פנים ואחור

אה	אה	אה	אה	אה	הא	הא	הא	הא	הא
הא	הא	הא	הא	הא	אה	אה	אה	אה	אה
אה	אה	אה	אה	אה	הא	הא	הא	הא	הא
הא	הא	הא	הא	הא	אה	אה	אה	אה	אה
אה	אה	אה	אה	אה	הא	הא	הא	הא	הא

צירוף הזכרים אל״ף עם ו״ו
פנים ואחור

או	או	או	או	או	וא	וא	וא	וא	וא
וא	וא	וא	וא	וא	או	או	או	או	או
או	או	או	או	או	וא	וא	וא	וא	וא
וא	וא	וא	וא	וא	או	או	או	או	או
או	או	או	או	או	וא	וא	וא	וא	וא

צירוף הזכרים אל״ף עם ה״א
פנים ואחור

אה	אה	אה	אה	אה	הא	הא	הא	הא	הא
הא	הא	הא	הא	הא	אה	אה	אה	אה	אה
אה	אה	אה	אה	אה	הא	הא	הא	הא	הא
הא	הא	הא	הא	הא	אה	אה	אה	אה	אה
אה	אה	אה	אה	אה	הא	הא	הא	הא	הא

זה הזהב הנבחרת בלוחותיהם והתחברות כלם השווה עם אותה היחוד אשר לא נעשה בן בנתיה ש
שהיא מלא הכל. ולא כתוב הכל. כי שלא היה הסוד עלה לעם. גם תכי הכל הנרגז כלם מלא והו
שסודו הלא הו׳. שהוא כסודו אדנ׳ הוה. וכל אדנ׳ הוה היה יהיה. כסוד הלא יה שסודו הלא יה. שהוא
כסודו אדנ׳ היה. ואת ויהיה כוללת שניהם. וכל היה מורה על מציאות שעברה כי הסוד כלהיא ובה ר
קיימת לעתיד ואלעד׳ צריכה לנותנה חנן ומונה לקיומה. ואם היא עתידית ויש לה סבת מציאות ע
עשיותה. אין שסבתה עתידית ואם סבתה עלויות והיא עלות עצמותה ומעידה על עצמות סבתה ועל
כן יתכן לקרוא לזה כלם סבתה. ולהזכיר שם סבתה כלומר למנתה מורה על מציאות סבתה ועל
מעלתה. ומפני שיש בהגבהה ענינים גדולים. ואם לא יזהר בה אדם מאד יסתכן בה הסתירה הב
הראשונים. ומאמנה נאמנה בכאן הנה כבר נתגלה הנסתר ומפני שהגיע השכחה אל המלות האחרונה.
וסוף השכחה היא ראש ההגבהה. וסוד ויסוד הוא סוף. ואם הוא ראש והסוד שהוא סוף. האלהים ו
ועם כל זה הוא ראש. והוא לכן נקרא אלהים כלם אלהים. וסוד אלהי. וכלל ג׳ ספירות כלם ועל יעקב
חקיקה כסוד הסוד הכלל שבע ספירות. והוא סוד גדול ומאמר תכן סוד שתי. ותכרם הלא גם הפנק
על יעקב סוד עקב. וסוד ישראל ואחלי. נקר ואין הנחש ועולה. ואין קללת הלוה בסוד ראש גם עקב
ותמצא הכל השני עסן. עקב סוף. הספר הראשון ואחריהם והאותיות ומקרע אחרית. והוא סוד
גדול מאד. והתחבר הר ודע זה מאד. והלוי ויבא בן והוא מורה על האמצעי והוסף כל הלה והנה הוא
בן ישר בן התוך שזה והשלישי ויש מלה מורה על השיה. וסופי המים והוא פועל הירח. על כן סוד
חסד גם לבנה. ורמז אם יהיו המאורים כלנים כלל אלביע. ונשארו שלש ספירות יורו על שלש שלשם ש
שהוא שלשת שלשי מחשבה וחכמה ובינה. אלה הם סוד היחוד והראשון כלל הלבנה שמות. וזה כלל ה
השלשה שמות. ומאמר סוד עשר ספירות כלל המעשה שמות יחד שהם גדולים והם הם דרכי יהוה והנה
סוד ההגבהה כלל האותיות מספרו עולה בשמות אש. ולו לאלהין הרי ראש. והוא סוד יהיה אשר אהיה
ונגזר בסוד כל המקום אשר אזכיר את שמי. והנה ראש דרך אותו לרמז ומעלו. וכן רמז עוד. וסוד
העטרה הראשונה ראשים. והוא ראש האדם אשר כלל כל ראש. והוא רמז על עולם השלום שהוא קיום
השמים. ונקר אור לבושו שמאמר האור והחשך. והעולם השני שסודו שלן מאמר החשך שענין שכחה
וסוד זכר הגבהה. וסוד שמי הוא השכחה. זה שמי לעולם זהו השכחה לעולם. וזה זכרי לדר דר. זהו הב
הגבהה לחשך והסוד וזה זכרי לדר דר. והלן העסן סודו אך. בעטרלן שרים אשר למציאות וסוד העטר
השנית לאחרונה ושתיהן יחד. הראשון זה הוא אחרון הספר האחרון זה הוא ראשון כלם האחרון זה
והראשון אחד. וסוד שר שמים. שר הראשון ואחרון פנים ואחור וסוד העטרה השלישית שמי. של. והכל.
שתחת שמי פנים ואחור השר של שמן שמי. ראשי מלאשי. וסוד העטרה הרביעית כשנית שהיא של הנה
הכל ראש אחד. על כן אלו יותר שהוא שר אלו. וזה דרך פרישהם. שרי כל. אנו יצרים. בחורים לומר
בכל חומר ומחר שהורידך לנת וזה הכל. ואודיעך סודות עת האותיות עם הנקוד ואחר הודעי
ואתן סתרי הנקוד הרמוז כלם כלן הנסתר בנקוד.

חלק שני ענין בסוד ג׳ כלל סתרי הנקוד

ידוע שסתרי האותיות הם ענינים עמוקים מאד. וכבר נסתכו עליהם סודות הרבה. ומקובלים בדרכי זו
אותיותבד עקיבא. ובפרקי היכלות דר׳ ישמעאל. ובספר הבהיר. ובספר יצירה. ובספרים אחרים
רבים ואחריהם. וגם מדרכי הנקוד נרמז בספר הבהיר. אך זה שנרמז בספר נחות. ובמאמרים ובספר
השם לאבן עזרא. שכתב בהם ענייני הנקוד לפי הדקדוק. גם רמז קצת מהסודות. ואין לנו עסק להשיב
פה. וגם לא השעת זה שאמרו אחרים. וכבר הרבו בו ספרים רבים על ענין זה ומזמן קרוב מאד על
פי אנשים חסידים ומחוכמים בסתרי קבלת ידיעת השם. ובסאכ על זה שנאמר באלה הספרים הנזכרים
ובדומים להם על ענין הנקוד לא אאריך בו אבל אגלה לך סתרי הנקוד הנרמז בשם הנעלם מתוך שלפני זה
לבד. ואודיעך איך נקודו שאני סתרי השם בתורה שלא ידע כל אדם לקרותו. שאין קריאתו כמו שהיא
כתובה בצורת שיהיה אבל קריאתו בצורת שלה ועל כן יסתפק לך כרמז שאעריך על הקריאה בצורה.
והיא שסודה בצורת נעתרקן כנה אדני אד. ונו היא צורת הקריאה הישרה וסוד ההגבהה והיא ה
ההתחלה בו לפי שוה הנכתבת כמוה. ונו היא דרכה בתנועתה כנו ・ ・ ・ ・ והנה אד כוללת תמו
עם התנועה הישרה אד. ואחר שתשלום כל תנועת הוא בהיותה בראש התיבות ואחר כך תלוי בתחתיו
אין אד ותולך. כי ראש כל תיבה עם תשלום עוריה. וכדרך הי״ן דרך עורה. ועורי וועורה על סוקם
ודע שמפני שהחולם הוא כלל במספר החלוה וסוד כלל ג׳ ספירות שהם ג׳ שמות מיוחדים כלל ש.

וסודו של ג' אותיות שהם של"ה אותיות שהוא ג' ונמצא של"ם ה"ש ה"ל ואפיק הוא המלין על האותיות וגזור כמו שאמ'
על בסוד סוגו אמול. והנה ה"ש ה"ל כלל וחמש נקודות כאחד כ' למעלה ומתוך ה' הויות נקראות בשם אדם ו
לפי צורת [illegible] ניהם. שג' ורזות הנייהם פני אדם. וגם ה"ש ה"ל הנה גם הוא יש לו ענין כלל כמו שג' וה' ד
דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה. והנה חולם. והנקוד עולה ס"ה. תשובה פעמים ה
ותעלומים הרי ס"ה חמשה הרי שעה והם ה"ש ה"ל וכל ש' הוא רוח אלהים חיים והוא חלם ועוד תחלוק
מ"ם הרי ותמים חלם. והענין תקדש. וכל החכמה ראשית ראשונה. ובעבור היות חלם אלו הוא הראשון
והוא סוד החכמה אשר היא ראשונה לכל. היה ראוי להיות הוא הראשון לכל הנקוד של השם. ואם
שם השם הוא שר הפנים. כמו שהקבלה אמורה בסוד בעלי השם המורים על היותם האלהה
בעולם. ומתוך התקשר אליאות הוית הנפש בחומר. אכ"כ דין הוא להיות ה' שם כל האלהה שהוא
הראשונה הוא המנעל התנועה הראשונה אשר היא למעלה מהכל. וזהו סוד ל' ומפני שהוא
השם מעקד. ונמסר כל מקום בצורת הראשונה בקמץ. דין הוא להיות השנית קמץ בסוד יה שהוא
ל' קמץ כמו הוא ומורכב הוא מן פתח וחירק. וצורת קמץ היא צורתו ונקודה. ומפני של' כמו
תנועתו סבב נקודתו כצורה ג' ○ וזהו מה שאורה עליו צורת קמץ. ומכן אותה ואחר כי הפתח הוא
אוי לבורות על עיני מפני היותו קו ישר כי צורת ק' מפני שלא יתקלקל צורת היות מקורו. והנה
הנער המקין כל סוד קמץ. והוא כמו מפק וקין. מפיק רצון ל' ועל זה היה מפיק כחו של יה
לעורר על מה שאמרתי על פי שנים עדים. ועל זה היה ראוי להוא קמץ אחר חלם. לפי שתנועת
הכמו אחר החכמה. ועל זה תמצא שהחלם מיוחס אל הקמץ לפי מה הנקוד. ויש בו הקמץ כלתי
צורות מתרדמה אל החלם. והוא כמשתוק. אל הקמץ שהוא בצורת אחת. וקראו בשם חטף. קמץ חטף. אף
קמץ חטף. לפי שמתנועע בתנועה מהירה מכליתה המדרגות. ואין כל כמו מה שאמר כמקין.
ותנועתו מן סו"ף א"ל כ'. ולא לגעת והוא מעקד שהוא עצמו רק והוא קמץ כמה והוא דבק י
כמו. וכל [illegible] עץ חיים. והרמז עליו קנה חכמה מה טוב מחרוץ. קנה חכמה קנה בינה. ודע
כי התנועה המהירה הסבבית היא העליונית. והיו הקודות שמתנועעות בעמק. והנבנות שכל ה
התנועות. היא תנועות כמו ערבות וסימנך סולו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו. ורמז הש
בהשתתפות חלם עם קמץ הנה יד יהוה הויה שנה כי להורות על הסח המלין המיוחד הכל והוא הוא
מה השם במלואו לא שב חכו הראשון אחר אשר. והנו באחרון ראשון המלך. והנה סוד השם נקר'
תמורה מעלרים רבים אחד ואהם זה שהוא אמה לך לעשות מוזע עדות אלה הם אשר המלך
ומנעהו. המלך האלה ותבואו. והצורה הגליות של קמץ מחובר שיש בו מחדשה לחלם בעת כי שוא נב
אחר הקמץ בסוד חכמה. ואם אין תנועתו מחברת אל מחות אינו שב בצורת חלם אבל נעוד
כמו שהוא. ורמז ענין חלם פעלו וסימנך ותרועה חלם. וכל פעל שהוא מעורר תחלתו חלם אבל כל פעל
שהוא עלוי ומעוד קיים תחלתו קמץ. והנה כי אחר חלם עד השלום סוד חשמל הרמז. וגם כי
אחר קמץ לומר כי משותף עם כל אחד ואחד מהם בסוד ו' של חלם. ובסודא של קמץ. כי לא כן
אחד על כן. והנה כי עם פעל צרי עם חלם. וכן של סוד צרי. ורמז חלם עם קמץ עולם. ורמז קרבות
צרי אל קמץ קמץ כמלואו רק סוד [illegible] הרי חלם [illegible] לומר [illegible] התנועות הוא ק' חלם לפני
קמץ. לומר החכמה קדמה לכתר. והכתר קדם לצרי אשר הוא החומר בצורת והוא משותף כל חומר
וכל צרי מורכב משני [illegible] שוים התחתונים לומר שמתנועעים תחת הקדמונים שקדמו לו. והם סוד
נקודה עליונה אחת ונקודה תחתונה אחת. ועל זה היה שוא בעל שתי נקודות ומשותף עם הפתח
וגם הסגול ועם הקמץ אבל לא עם השורק ולא עם החירק ולא עם החלם ולא עם הצרי ויודע
שהפתח משרת לקמץ. וצורת הפתח הוא קו ישר בלתי נקודה. וגם תמצא עמו אשר בצורת תנועת ה
הפתח שהוא הדלת והרמז הדלת תסוב על צירה. כי צירה הוא צרי. ועל כן היה שם הפתח פתח גדול
ומפני שהוא משרת לקמץ גדול. והסגול היה משרת קמץ שהוא פתח קטן לצרי שהוא קמץ קטן לומר כ
כמו קמץ. וכל זה כל חומר קמץ מאל צורה. של צורה היא כמו גדול כענין החומר שהוא כמו קמץ. וכן
הרב המורה אומר סבות התנועה שהם השכל הנפרד המניע השכל המושכל המניע את הנפש הוא
המשכלת. המניעה הצורה הסדורית הדבקה לחומר והמורכב שהוא משתי נקודות אחת למעלה כמות

חלם · ואחת למטה כצורת חירק ולמעלה בג' נקודות · והם קמץ גדול ופתח גדול · וקמץ קטן ופתח קטן ו
ולמעלה, וסימנם בסיון · וספר כתב ... שנה ספר כתב · כל אותיותם תמצא שבא שני קמ
קמצים · ושני צרים · ואם תהפכם הנה תמצא שהם שני פתחין ושני סגולין · וזה לנו הוא ומתני ש
שההבדל בין שני הגדולים תוספת נקודה · וכל ואשרתי הגדול · ותוספת נקודה אחת כנגד הבדל
שבין שני הקטנים והיא עספת לקמץ שבשניהם · וזה הסוד ומה שיהיה לגדולים וסוד אותיותם ב
כצורת בכורים · שהם מורים על ב' מיני עורות ובכורים מורים על שני מיני צרים · שבהם ה
החורים · ומתני בהתקפותם יורה זה, זה בבר · ויבדיל זה מזה כבר · וכל כחורקין מוקן הוא
מורה לסוד הגדול ... וקץ כו מל צר · ועכ הנקודה כצורת חולם ולסוב העליון המקף ויהיה
העליון כצורת סגול הסוגים · והתחתון כצורת מין המינים · ואשר בינהם אלעם לשניהם כצורת
סגולה סוגים במקך ואינם בעך כה ערכם לעליון ולתחתון · והנה יתקרבו ויתרחקו · יתקרבו לנקודה
ויבא כצורתה · ויתרחקו מהסוגב · או יתקרבו לסובב ויתרחקו מהנקודה והנה היו הגעשים שלשה
נקודות וב' עגולים · וסימן כרוח ... והנה כל שמונה יורו על ... שלם ולא תטעה היא לנו ש
נקודות מנקודה לנקודה עד אשר ב נקודות וזו יותר מורכבים ונקדותיהם קו ונאלו הקוים וא
ואינם רק ... והנה קו השלשה והגוף ... צורת · והנקודה אינו בעלת צורות כמו האחד
האותי במספר שאינו מלצורות והקו יורה על אורך · וקו וקו או עד' כצורת אורך והשטח יורה
על רוחב · וקו וקו או עד' · ... יורו על צורת רוחב · והגוף יורה עומק · וקו וקו או עד' כעומקם
שהוא עגולם יורו על צורות ... וגו' צורת שלשה · יא ב ג ד ה ו ז ח ט ·
ולא תטעה האורך הוא ה כל · ולא תטעה הרוחב שלשה · יד ט יו טו יז · יח יט כ כא כב
ולא תטעה העומק וסימן כו כה שהם ... וכה י · כה כו כז כח כט ל לא לב · ... בתשכן י
הנה סימן הראשונים לכה והשנים ... והשלשים
הנה סימן בחסד ... והוא סוד בחסד · לכן הסובב בחסד
נכה · וסימן לם הוליה ... · והוא כל ... יהוה · והם כל ... ישראל אחד אחת וסימנך
כמאמר יהוה בחסד יסד ארץ · וסוד בחסד הסובב ... · והם כל אחת לשלשתן יחד אחת וסימנך
לדר דר · ולא סוד דר שהוא ... וסוד צדיק · והוא צדיק יסוד עולם · האותיות עד כאן כאותיות לך
והאותיות כל ... הוא דור שלם ועתה החסד והוא סוד הנפש וסוד ... · והוא נשבע יהוה
... ואן דור שלם תמצא על שלשת הנקודות הנזכרים ... עד שנים ... והם חירק
עם שורק · והנה הם ב נקודות אחת בין העליונה והתחתונה לומר אחת ... בין חלם שהוא למעלה
ובין חירק שהוא למטה · ... ... קודות למטה להורות על ... אחת ואם תמצא אין
... שהוא ... והנה ... אחות ... והסוד ... שהוא ואלך ...
הוא ... פנים ואחור · והוא ... אלהים · ולכל העולם עומד על ...
... והסוד הגדול ... · והנה ... הפועל · ועכ
... שהוא ... ואחר ... והתחייב להיות ... ק
... אשר ... שהוא ... התורה ... הקדושה ...
התורה ... התורה · ... מחשבה · ... מחשבה ספירה כסוד ח
חשבון וספירה ומספר · והכל תלוי במספר וחשבון · ... ואם הם שנים ...
... ואם תאמר הרי הם שנים ... הרי זה ... ואם ...
... והנה ח ... והוא ... בעצמו וכן ש ...
... בעצמו · והנה כל הנקוד ... הוא ח ק נ ח ש והם ... ח נקודים שהם
... ... והוא אחד ... להורות על ... יסודות ... ד' א
... שהוא ... נקודה ... שהם כה
נקודים · שהם ... · כאשר הם ... ספירים · ... זכר ונקבה · ... אשר
כל ... זכר ונקבה · ... אשר ... והוא ... אשר הוא א
... שם · ... אשר הוא ... והכל ... שנאמר · שבו
... ואני ... על הסוד ... וסימנו ... הנקודות ... הוא סוד

סוד יה שם היה הוא · כסימן ע"ש ד' יקון · ואחר שהודעתיך זה לו בקצרה אודיעך עוד הערך להשלים ב
בנה הענין האותיות והנקוד · ואומר שבקצרה הודעתיך זה שכתבתי ואולי הוא אצלך במרוצת הוא שהנה
ובענין אותה תרדותך החזקה ולהודיעך שמה שאמרתי אינו כשתפה רק הים מן הים · ואומר כן ואמ'
בקצר · ואשר אמרתי בסימן חמשה הנקודות תבין כי שם היסוד הוא הי"ו · וסוד שמותיו שם היסוד
בהויה · כן תמצאו שם הויה בסודה · וגם תמצאו כח שם פה כח פה שם והכל מתנועע ומה שכינה
ומה הדקיק ומה המספר · וזה כלו סוד חצי השם · ואותם חצי השם כלל השם והוא סוד השם תבין ו
לזה מסוד מעשה המשכן

חלק סימן ה' ענין ג' סימן ד' כלל שתשן האותיות עם הנקוד

כבר התבאר לך שהאותיות חומר · והנקוד כרוח התנועה והצורה בכונת האותיות והתנועה היא כלל · והוא
הפועל בזה ובחומר · והתנועה שהשכל המשיג כמו שהוא הוא התכלית · ואלו הן אותן סבות ה
הנמצאות לכל פועל שהוא בפועל · והנה החומר הוא הסבה החומרית ואחריהן · והתכלית היא הסבה הפועלה
ואחריו · והפועל קרוב אל התכלית והצורה קרובה אל החומר · וזה הדרך כמו התמורה כשתפתח ותשלים
ספרי החכמות האלהיות · ועליהם נסמוך · ואנו לא נצרך בתחילת פה · אל עבור פה בונתנו באותיות
ובנקודים כלל ופי' קצר זה החבור · ונאמר כי האותיות באותם האותיות הוא פעל אחד והיה חומר קרוב
הוא הדין · וכל האותיות בקשת הוא מוקם כל חלק וחלק ומוע לכל צורות רבות לכל האותיות שיצעק שה
שהבנתם זה הוא לכל צורות רבות אחרות · או צורות אותיות אחרות לגמרי · אין שנוא או משנה עתה ו
ודבר כם כי כונתנו באותיות שאינם ולבדם והשונים · ואין לדו חלק מיוחד ואחר עליו ומזה החלק
אשר יו ומזה היותר · וכולנו כם אל החלק שהוא מוקם לכל הצורות אחת אחת · או אחר שכל זה
החלק גו בצורה נשלם כחלק ההוא להקרא אות מורכב מחומר וצורה · ועל כן הדין או יקרא אות · אל יקרא ח
חומר האותיות · אל האותיות ומפני שאין לו מציאות לבד החומר אין לו שם אחר · והנה גם לזה אותה הוא ש
שם הכמו אין לו שם הוא ש · ולכן ... משלם פרטיים · ולכן בתת הפועל צורת אות בחלק מחלקי החומר
הדמיוני יקרא לו אז שם פרטי · עסק על השם הכללי · ואז האותיות כלל שני שמות · שמו האחד הכללי · ואות מ
מלוני כפועל · ושמו השני הפרטי · אין עד משל · ואז שמו הפרטי הוא אשר הסירו מכללו · והוא אל הכללי
לצורה לחומר במקרה · ומפני שהכללי קיים והפרט הוה ונפסד · והקיים הוא בעצם · וההוה והנפסד
הוא במקרה · כל שכרה לו מקרה ההויה ומקרה הנפסד · והפועל צורת אותיות כרין · הוא אשר הוכיח מה שהיה ב
כח אל פועל · והוא הסופר הכותב בקולמוס · והיה הדבר כמו כלי ואמצעי ביניהם שבו תקן הסופר צורת ה
האותיות כפי כחו ורצונו · והתכלית הוא שיבין הרואה הקורא כונת הכותב עד שישיג על ידי זה הפועל מה שהיה
בלבו · וכונת השגת המשיג דבריו · נשלמה כונת הפועל · וכבר הגיעה אל תכליתה · ואחר שהודעתיך זה או ת
תשיג כונת הפועל או נשלמה כונתו · ואין הגיעה אל התכלית האחרונה אשר היא המכוונת באמת · ומפני
שתכלית התכלית היא הורה השכל לסופר המשכיל והוסיף צורה על צורה כדי להשלים כונתו · ולתת כח קרוב
וחזק לשמור ולעיין להבין מהרה כונתו · והוא מין התנועה המקרית הנוספת על האותיות · ואומר התנועה
ברצונית · וזה כדי להעתיק מה שהוא חקוק על ספר והספרים ואחרונים ולהקרות לכל המעיין בו ויודע
שהאותיות אין להם תנועה מעצמם · ולכן נתן התנועה על פי השכל כחות כלל הפה ולמוצאי האותיות
מן הספר אל הפה · ואם כן האותיות ... בעצם הם אותיות הפה · ובמקרה הם אותיות הספר · והנותן
אל זה הכרח מקום התנועות החלקיות · כי לא יתנועעו גם ומתנועעו לבתי מקום זולתי ... · והלבי ה
המקום הם הרחוקים · והלבי הזמן הם הסבובים הנחשבים הקרובים לכח ובתחלים ובאמצעים והד
והדומים להם · ומפני הרחוקים צריך אדם לדעת כמה אורך טבעו לאות ואות · וזהו סוד הזכרה
ומפני שאלה כלם הם נמרצים · ענין אורך וקצרים בשלמות קלה ... · ואמת שהייתי ... לתת שום לכל
אות נגבלת · ומפני מה יז האורך כן או כן יותר מזה או פחות מזה · אל צורה קלה מספקת להזכרה ד
כי מי שהוא חכם יבין מדעתו · ואחר זה ענין מאד בצורת הכתוב · ... בצורה אחרת להזכיר את השם המכב
הנה החקוק ... בנקודו קשה ענין והנקוד כמקום מיוחד שלו ... ענין לגוזלך ונאמר לכן
ונפסק מכל מחשבות העולם הזה והשוב שבאותה שעה תפרד נפשך מגופך ותמות מן העולם הזה ותחיה
בעולם הבא אשר הוא מקור החיים הנחלקים המפוזרים בכל חי · והוא השכל שהוא מקור כל חכמה ובינה
ודעת · והוא כבוד מלך מלכים אשר הכל יראים ממנו יראה גדולה מאד · והנה יראת המשיג היא כפולה ...

שהיא יורדת ומעלה ויורדת ומהפכה· ובלבבך רעיונך והדבק בשעת העתקתך ואת גזירת דעתך והסיר ומעלה כ
על כל הדעות הזרות זולת דעתך· המשותפת בינך· לבין על פי שהוא הנכבד והנורא· ועליך צריך אותה לדעת רק
דעות מכשולו ונמו כיוון· כשתתחיל להזכיר אות אחת בניקוד שתזכירהו מפני שהוא מורה על סוד ה
היחוד ולא תאריך בו כי אם לפי נשימה אחת· ולא תפסיק בנשימה ההיא שום הפסק כלל עד שתשלים
בטוב· ותאריך בנשימה ההיא השיעור ההוא כפי שיעור כח אריכות נשימתך האחת בלא שתוכל להאריך בה
ועוד כי ונם כל אות שתנגנה בניגון הנקוד ונקודה· עם שהוא מורה בנגון הנשימה שהיא גדולה· ו
ונראה הענין כל אות ואות תהיה כמראה הניקוד· והוא שתהיה כולם ומעלה· וכשתתחיל בהזכרתו תשים פ
פניך אל פני מזרח לא למטה ולא למעלה· ואתה יושב ומעוטף בבגדים לבנים ונקיים טהורים או חד
חדשים על כל בגדך או על ראשך· ותשים אותך בתפלין ופניך במזרח שמשם האור יוצא לעולם ולך המשך באות
הניגון רוחך· ובהם תתחיל בהוצאת הנשימה· ובכך תעיין ותעלה ראשך עם הנשימה מעט מעט עד שתשלי
ראשך למעלה· ואחר שתשלים תשתחוה עד הארץ פעם אחת· ולא תבדיל בין נשימתך ונשימת האות הדבק בו
כי אם נשימה אחת קצרה או ארוכה· אך בין האות של השם ובין הא בשרש או בין הא לאות השם המקורב
שלך יש לך להניח ב נשימות כפי מבטא ולא יותר· ובתשלום כל טור וטור יש לך רשות להנשימה נשימות
כה ולא יותר· אל תאחר מן ה השלות בינך· ואם שנית או שלישית בטור אחד הסדר שזכרתי ראש הטור
ההוא עד שתאמרהו כראוי· ובאות החולם תעשה ראשך למעלה· על כן תזכיר המשך למטה· ואם שכח המלין
והדביק בך· ובשורק לא למעלה ולא למטה· ולא מלפנים ולאחור· ובכל הדברים האלו נוגים· ובכל תמליך
ראשך מהלאחור הימין· ובקמץ מהימין אל השמאל· ובכלם אחר שתשלים אם תרצה עוד תשתחוה·לך
ופניך אחר כנגדה· ואם תשמע בו קול או נגה ותחרד פחד גדול שלא תוכל לסבלו· ואחר כן אמרה רבי הנה
הנגיעה תשתחוה מיד· וכן אם כבר ידעת מהרה ולא תמות· ואם לא תרצה ולא תשמע עוד אותו הדבר
כל אותו שכתבו· ושוב והזכר עוד פעם אחת כמו אותיות ושוב· שעל דבר זה נכרת ברית· ומה אומר
עוד להודיעך שכבר אמרתי הוא שום אתה תכון מן הדבור תכון הסדר לו· ואם תרצה כך שלך הוא
כטעה או בקלה· או רעיונך הדקים בבלי הגון אל תזכיר אותם כלם כן תוסיף להשוות ודע שכן לך
לכן שלא תוכל להשלים כה נשימות לא יותר ולכן שלא תפסיק בנתים לא בדבור ולא במחשבה· וכן כן
הלא וכן וזה לך פתחת מזה כן לך לך תוכל להשלים· ואחר שהודעתי לך זה אודיעך עוד סוד השם ה
הגדול המפורש שום תמונה והתחילו לפי הערות הנגדות הרשות בינך· וכל שאות הקדש שלמים
אותיותיו ונקודם
ונו היא צורת

ומעלין בקודש
אל הזה עומדים
ונעצים אחר כך
היודין מעקדים זה
והשיאות מושלמות
ואותי ותיבות הוה· ולו

השם שזה השור
והכן זה ממה שכבר
נכתב למעלה· הנה
כבר קערתיך סוד
מבטא השם וסדרו כ
בתפלות הקער ופי הצריך

[illegible]

חלק ... סימן ה ענין ב סימן ד ... [illegible]

הכתר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הפעולות כל מה שלמטה מן השמים לבד וכלל התוך המורכבות מהיסודות. והיסודות בעצמם וכל המורכב מהם
וזו הספה שהיא נקראת שכינה גם רוח הקדש או רוח אלהים חיים. ובזאת נאלה השמות והנם יקראו ואליך ו
והנם יקראו אלהים. גם יהוה או אדני או שדי גם צבאות. וכן ואליך אלהים. ואליך יהוה. וכבר ערתי כמופת
שהוא הכל הפועל בכל הדורות כלל. והם אם כן כלל מדרגות ושלשתם ענינות אחת והם השם אין לשונו
הגבל ושאינו שהוא הדבק מכל. והנה דבקה בו דבק אחד. עד היות שלשתם גם ענינות אחת. והנה
אדם העליון ב. והם נפש ושכל ונשמה. ושל נברד. וספה ראשונה כל. והספה הראשונה כוללת הכל והיא
אחת כל. והשלים רבים הנבדלים והשלמים. והמדריגות רבות כן הכל הפועל ענינות אחת וענינות
רבות. אצל המקבלים שהם רבים. ומפני שהדורות בעל אחר ואחר. ענינות הפרטיות מתחייב הפרד
עניו ומעמדו כי שתדבק בכלה המשפחה לה. אשר בה השגה נצחיה. וכל הנמצאים שלמטה ממנה והלאה
גם ממציאות זה שלמעלה ממנה. וכל זו מענינותם ומפני כל מאין ענין מאין השגה וא שתתפשט אות
שתיבן כהוייה בפועל להיותם דבר אחד. והנה השגת הכל המושג הנשפע והכל הפועל הנבדל הוא
הדבקות ממש כאלוה. והדבק הזה סבת חיי הנפש הנצחיים כחיי אלהים. כמו שנ' ואתם
הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום. וכמו את יי' אלהיך תירא אותו תעבד ובו תדבק ובשמו
תשבע וזו היא השגת הכל.

הק' סימן א' ענין ב' סימן ב' כולל [illegible]

נורת השכל הוא עטרה ומשלת הכה מן הבינה [illegible] מן הבינה. הפנימיות הפנימיות ומפני זה
אורה ונוהרת הבהיר המאיר העולם כלו בעולמה. עטרת ואין כהעולמות עטרת ומפני אור
השמש ומפני העליון. ומי שעיניו כהות ואינם שאור השמש הוא העין בו ראות לראות בכל זה
שגבר על אורם תכהינה עיניו יותר ומפני חולת עצמם. ואין המונע אור היותר כיום אור החום ו
ועורתם הם השלם. כן גם נפש היודע את השכמה כמעתה לעין כמי שעתן בו אור השכל מחש כחה
מהשגת. לא ומפני שהוא מעלים אורו ממנה לא ומפני היותה בעלת חומר. ואם לחסרה כן כי עם גולתה
וכי לא יקרה לעין מאור השמש. ולמעלה עם אור השכל בעורך ואל יקרה כל של נפרד כהשתלו בשכל
העליון אשר הוא הספה הראשונה כל והוא הכוה כל. והוא אשר המציו הכל את יתברך שמו ונגה שני
וזה ומפני היותו גם מעותה כתלית הבהירות. אי אפשר להסתכל בו אורו ואין אשר אין לו תכלית. ו
ולכן לא שיגן עצמו גולתו. ולא ידע מה הוא. כי אם הוא. וכל מה שאין לו וכל שאין תכלית לו ואינו
תכלית ידועה לו ואין בו כל עד. ומפני היותו כל ואין כמות עטרה ואוקן. והוא אין הכל ואינו אוקן
אחד. שכבר אמר שאין לו תכלית עטרה כל שנוי. ומפני היות הכל בראותו. והוא לכן עבדו ולכן
שנוי ומגלותו כי הוא סבב כל דבר ודבר והוא ייב המציאות בהיות עצמו. וכל שנוי גולתו הוא ומחוייב הם
המציאות בבחינת סבתו. ומפני המציאות בבחינת עצמו ומשם המציאות בבחינת העדר סבתו אשר
בוא הדבר אשר המציא המציאות יקרא על זה ומציא או פועל או כתר וכמו כל השמות אשר יורו על
המציא. והכל התכתר שהכל כבלו ואמר עליו שהכל אינו סותר כי הוא וזו היא העטרה הכתר עטרת השכל
אשר כל הדורות כלו לעיניה. עם שאר העטרת המשלות הוא שגת מאור. לאור מעיניו ומעליון
ושאינו כתר השלמות הראשונות. ואשר השכל כתורה הנקראת אם הגה נפשו סיבתה הוא יסוד ומכתה
ממנה. כי הוא רחמי השלמות הבולות. ושומר הדיעות הנמצאות אשר הוא עליו יהוה כבר משה. ו
והוא רחמי ומאתה ומחכמה חנם. ומפרש משה [illegible] תורת משה עליו השם שהוא עטרת השכל.

הק' סימן ה' ענין ו' סימן ז' כולל [illegible]

הדבור שהוא כולל עניינים ושלשה עשרים כל. וכמו שהעשרים הדבור זה אחד וזה בענין
כן הדבור המלוה בבחינת אותיותיו זה רחוק וזה אחד בכל ענייניו. ושלשת עשרי הדבור
הם הלב והפה והספר. ושלשת ענייניהם הם האותיות הנכתבות. והאותיות הנבטאות. והאותיות
הנחשבות. ואשר משתן הדבור ושלשתם הוא של אותיות. ואשר יכלו בעניהם הם שלשה שמות.
ואלה הם הכתב המיוחס לספר העליון. והלשון המיוחס לפה העליון. והבן המיוחס ללב העליון
וסימן שלשתן שלשת ראשי תיבות והם ל' ב' כתו. והסוף כל' וסימנך ויהוה בכן את וזכרם בכל
וסימן העשרים פה ולב ולשון. ועוד סימן הנשמים כמה זה כולך ואו במעך ולשון
והנה כבר ערער הכל הגדול שבעניהם. ומעתה סוד שיקרון שלשת הדבור ומפני זאת שם אחר
כלל אותה כן הדבור האלהי הכל כל מי שדבר אתו או אמר עד. או ידבר לעתיד הוא ענין חכמי
הנבראים והשרתן. נאם כשם דבור. ומפני שהדבור אות על הנהגה. כי הנהגה ויגן דבור. ועבדו אז

והם תכלית ההבדל במלאכה בענין זולת שם הכונה· וזה שיורה על ענין שאין הויתנה הדבור ומאתו והשלום בין ה
חכם ובחירה ובונה ורצון· וזה גם בחומר מונה הבור יתכן שתתקשר או בכוונה בזה· שהרי אלה הם שלשה זה
ענינים לפי הכונה הטבעית המשותפת עם הבעלי חיים בזה· והנה תכלית ההבדל בין הדבור הזה ובין הה
הזמנה· ואמנם בינו ובין הקרוב לו יותר שהוא הכין והוא עם שלב· ואמנם שזה הקל וזה עקר· ועוד שכבר
קלתנו תלויה במחשבה באותיות וזה לבי אותיות עתן שפתי· ל מאלו שהחשוב באותיות וזה שעתן כי ה
אם שבתו בספירות לבי ומן שאות כמו שהוא לבי בעל גשם· לא שהלבבות אלו כלן אלא שהוא חוזר
עשאו צורת האותיות המצויירות כמו שהוא חוזריהם הקרובים בית הלבבות אלו לאותות והנקשרות
כמו והדבור הבא להם ואמנם שהוא ההשגה בצורות האותיות הנשכנות לאותות הבית אשר הם מונחים
אלף עבריהם ומזה ומזה הם מונחים ואל גם בעניינים קנים וחוזר כצורת ההשגה המציאות קנים וזהו ד
והראה על זה יותר וקדם לרחבו זה· ואמנם שאלו השם אין דבור מהמציאות הנבררים אל לב המקבל ד
דבור הוא· והעד על זה שהוא מופת יותר מאלו ומורגש ומקבל היות הדבור המחשבי שזה אלא השפה
דבור אשר אינו אומן דבור· ולא שתתפשט כי אם שם דבור כמו שאומר עם תכלית ההבדל בענין על
ענינותם· וכן עד שני גם היות הדבור המחשבי שזה דבור לא מהיר במשנות החדרים והבלים והוא
תמונת צורות אותיות אחר שהוא הדין על פי הגד והפה· ושאר האותיות· ועם כל זה יתרע רב ההבדל
שביניהם· כן מתני צורה לא חוזר יותר בזה לסופר על דרך משל כבר אין הנבדים· ואם הדבור הבא א
אמנם ונקבל שהלב אמרה· אם יקרא דבור כשם משותף אינו רק השגה בלתי על דרך האמת·

חלק ס"ו· ענין ד' סימן כ"ב ההבדל אשר בין המשיגים והמתנבאים

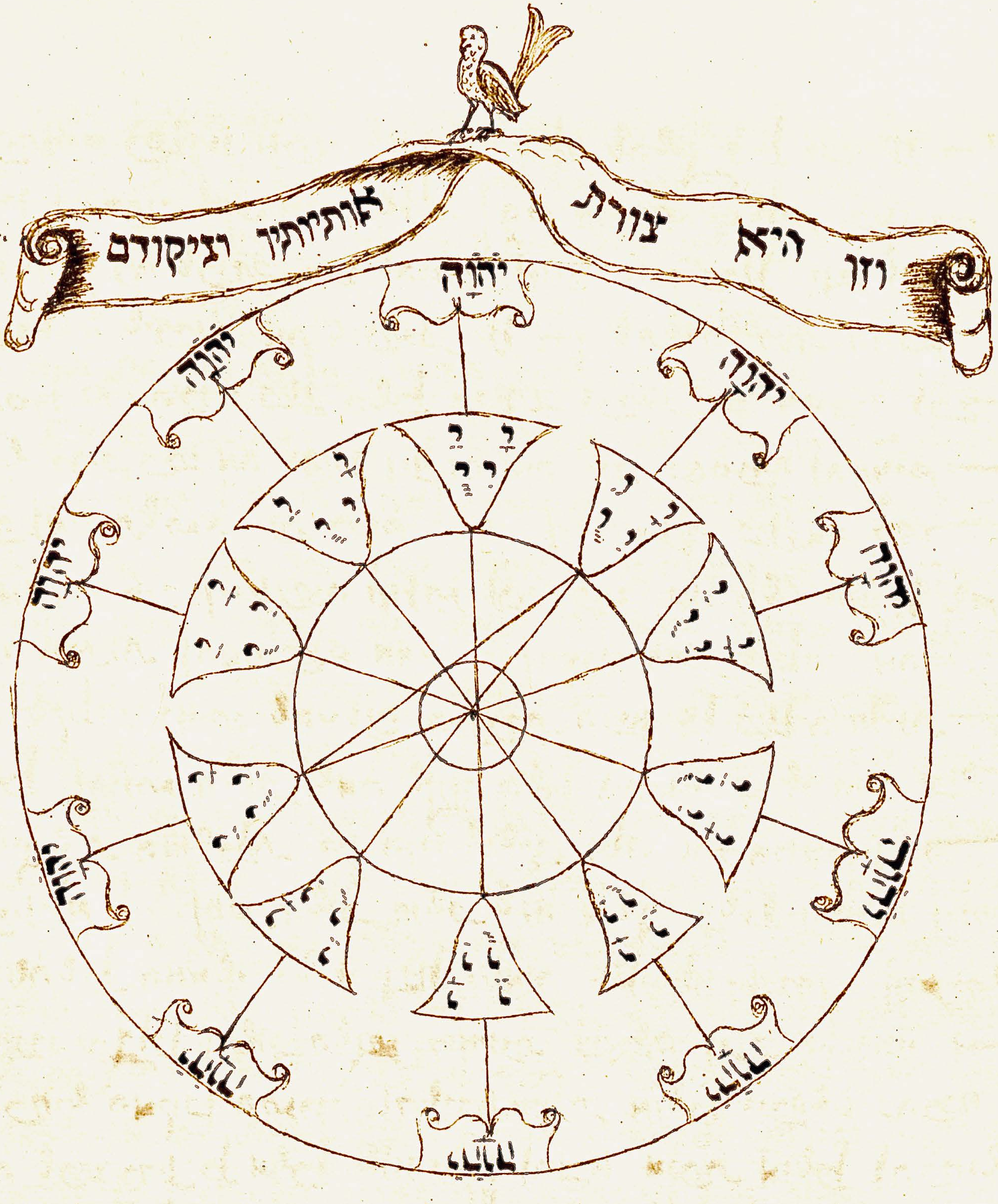
אין צריך והאריך בביאור דבר זה מפני ההקדמות שקדמו לו בעניני ההשגות· וזה שאחר שהודע שכל
השגה יש בה דמיון בין קנייה לשכל והשלמות בין חוקה ואמנם סתומות בין האותיות אשר
כיניהם בחוזה כלן כבות ואם שם אין אין ספק אלא שהוא יצרך מאלף ענין ההבדל אשר בין כל משיג
ומשיג· ואמנם יצטרך על עניין אחד שלא מי שידון אחר דבר אחר והשגה והשגה יקרא משיג· ול
השגה נחלקת לשלשה חלקים· והוא מורגשת ומדומה ומושכלת· והמורגשת לה חמשת החושים הידועים
העין והאוזן והאף והחך והיד עם כלל הגוף· והכחות שבהם עושה אותם הם הראות והשמע והריח ו
והטעם והמשוש· והשגה שמשיגי הכלים הנזכרים הם עם הכחות הנזכרים הם היו כללי נחלקת לה השגת
המוחש· וכן השגת הבריאה מתקנה על דרך משל והשמע קולו שישמע כמו חנך והמדומה כמוהו·
והמורגש כמוהו· והמושכל כמוהו· והנה אלה הן ההשגות בדבר אחד· והוא התמונה גם הבריאה הכל
ההשגות האלו בדברים רבים משותפים ומתחלפים אלה מאלה· והשגה שמשיג הדמיון שהוא המורכב אל
הכחות כאשר היא חזקה כחות כגולם כמו אחריה לפי כחו· והוא מושלה כלתי עצמים במה שהן
שם ואינו מוחש· וכמה שהגין· עד כרחו אחר השגה אל השגתו· ואמנם שאין אדם יכול לצייר כי
אם עצמים ומורגשים לפי טבע המושגות כשהוא הדמיון והשגה שאין אמנם השגתו אחר אמנם
משיג השגותיו הטבעיות שכבר כמו שרואה אחר כמה שהוא יכול להשיג ואין מציאות בסוף
כי זה אחר השגה· ועם זה ואשר רואה ואין יכול לגן ומקומו שכבר המסיר גם כחו הדמיון· ולא
השגן הבורא· והשגה שמשיג השכל המושכל גם היא מעלת כחות· ואין בה כח והכונה עבעית
והשגן גולם· גם הם מעלה גם לפי טבע המושכל העלה והעלם· והמדומה אל הדמיון המדומה הוא
פועל הדמיון בעצמו· וגם אמנם מתפעל כח הדמיון שהוא המדומה· וכן המורגש אל הרגש המורגש
הוא פועל הרגש בעצמו· וגם אמנם מתפעל כח הרגש שהוא המורגש· וכן המושכל אל השכל המשכיל
הוא פועל השכל בעצמו· וגם אמנם מתפעל כח השכל שהוא המשכיל· ואחר כך שאמרו הרגש ה
חבר דברי הדמיון· ואמרו שניהם חבר דברי השכל· ואמנם שהרגש חשב פעולתו לה והשגה שגם
פעלו חשב· ואמנם שהדמיון חשבו· ופעלו גם חשבו הנה הוא כי השגה אחר הרמתו ותנועתו ה
המהירה· וכמו אמר שלא ישיג מורגש או מושכל שהם לבם· ולא מה שהוא אמנם עיקר המציאות
היותה כלו· והדמיון אינו משיג שום מציאות אמתי לעולם· אלא הוא חוזר גם בין המשתתפים
בעצם עצמו ומורגש ושאר מציאות מה שהשיגו החושים· ובעצם עצמו ומושכל ושאר מציאות מה
שהשיגו השכל ובעצם כמה כל דבר אלו· ואין שום מציאות לפעלו· ואמנם שחושב שכל מה שהשיג
הוא כמו האמת· ואין אמת כלל· וזו ההשגה המדומה השלישית היא מטעה ומשכלת לכל השגה
ומתחלת ונצלות ואמרו שלא תמיד והיא אלה· ובהבדל ההשגה המדומה הנבדלת האמיתית והאמת

[illegible]

חלק סימן ה' [illegible]

טעם שני [illegible]

[illegible]

וזו היא צורת אותיותיו וניקודם
יהוה
יהוה
יהוה
יהוה
יהוה

ציור הצל

צורת הנקודות של אל עם יו"ד
פנים ואחור

צורת הנקודות של אל עם ה"א
פנים ואחור

צורת הנקודות של אל עם וו
פנים ואחור

צורת הנקודות של אל עם ה"א
פנים ואחור